

ΣΗΜΕΡΑ, Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ PAINTING TODAY

12 Μαΐου - 12 Ιουλίου 2014
12 May - 12 July 2014

ΣΗΜΕΡΑ, Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Βασίλης Αβραμίδης
Μανώλης Αναστασάκος
Νίκος Ασλανίδης
Ευφροσύνη Αστερή
Γιάννης Βαρελάς
Αλεξία Καραβέλα
Στέλιος Καραμανώλης
Θεόφιλος Κατσιπάνος
Ηλίας Καφούρος
Γιώργος Κόντης
Αντώνης Κοσμαδάκης
Μαρία Κριαρά
Αλέκος Κυραρίνης
Τάσος Μπαμπατζιάς
Εμμανουήλ Μπιτσάκης
Μάρτιν Ντόνεφ
Φανή Πανταζίδου
Πάνος Παπαδόπουλος
Αχιλλέας Πιστώνης
Στέφανος Ρόκος
Βασίλης Σελιμάς
Γιώργος Σταμκόπουλος
Δημήτρης Τάταρης
Μιχάλης Τζακουντής
Παύλος Τσάκωνας

PAINTING TODAY

Manolis Anastasakos
Nikos Aslanidis
Efrosini Asteri
Vasilis Avramidis
Tassos Babatzias
Emmanouil Bitsakis
Martin Donef
Elias Kafouros
Stelios Karamanolis
Alexia Karavela
Theofilos Katsipanos
Giorgos Kontis
Antonis Kosmadakis
Maria Kriara
Alekos Kyrarinis
Fani Pantazidou
Panos Papadopoulos
Achilleas Pistonis
Stefanos Rokos
Vassilis Selimas
Yorgos Stamkopoulos
Dimitris Tataris
Pavlos Tsakonas
Michail Tsakountis
Jannis Varelas

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Ελένη Κυπραίου & Χρίστος Χριστοφής

CURATING

Christos Christofis & Eleni Kipreou

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γιώργος Ν. Βογιατζόγλου	σελ. 6
Χρίστος Χριστοφής	σελ. 10
Ελένη Κυπραίου	σελ. 18
Έργα	σελ. 28

INDEX

George N. Vogiatzoglou	ρ. 6
Christos Christofis	ρ. 10
Eleni Kipraiou	ρ. 18
Plates	ρ. 28

Γιώργος Ν. Βογιατζόγλου Πρόλογος

Ε

να χρόνο μετά τα εγκαίνια της Πινακοθήκης μας, και έχοντας εισπράξει την αγάπη των πολυ-
άριθμων επισκεπτών μας, συνεχίζουμε με μεγαλύτερη αγάπη και θέρμη αυτό που ξεκινήσαμε.
Με τέσσερις πλέον εκθέσεις στο ενεργητικό μας, είμαστε στην ευχάριστη θέση να παρουσιά-
σουμε σήμερα έργα εικοσιπέντε καλλιτεχνών που σχηματίζουν τη 'γενιά του 2000'.

Ήταν στις προδιαγραφές μας η υποστήριξη των νέων ζωγράφων και κυρίως μια βαθύτατη
επιθυμία δική μου, να δείξουμε ότι η παλιά και παντοτινή μου αγάπη, η ζωγραφική, παραμένει
σταθερή επιλογή της Πινακοθήκης Βογιατζόγλου.

Από πλευράς επιμελητών, ακολουθήσαμε την πορεία που καθόρισαν ο συλλέκτης Χρίστος
Χριστοφής και η διευθύντρια της Πινακοθήκης Ελένη Κυπραίου που συνεργάστηκαν για επτά
μήνες. Στο διάστημα αυτό είδαν περίπου ογδόντα καλλιτέχνες για να καταλήξουν σε είκοσι, από
27 ως 37 ετών. Σ' αυτούς προστέθηκαν πέντε συν πλην σαραντάρηδες χωρίς τους οποίους
πιστεύουμε ότι δεν ολοκληρώνεται η φυσιογνωμία της 'γενιάς της σύγχρονης ζωγραφικής'.

Η εικόνα που σχηματίσαμε γι αυτή τη γενιά είναι τόσο πλούσια που μάλλον θα χρειαστεί να
επαναλάβουμε το εγχείρημα. Είδαμε νέες τάσεις, ανακαλύψεις και καινοτομίες πάνω σε
τελάρια και χαρτιά και πιστεύουμε ότι σήμερα, εδώ, αντιπροσωπεύεται μια γκάμα καλλιτεχνών,
κινημάτων, ρευμάτων και τάσεων που βάζει τη σφραγίδα της στην εποχή μας.

Κυρίως όμως γνωρίσαμε καλλίτερα τους φίλους καλλιτέχνες και κάναμε νέες γνωριμίες.
Οι κουβέντες και η επαφή μαζί τους ήταν ό,τι καλύτερο αποταμιεύσαμε όλο αυτό το διάστημα.

Ευχαριστώ τους επιμελητές της έκθεσης, τον φίλο Χρίστο Χριστοφή και τη δική μας Ελένη
Κυπραίου που συνεργάστηκαν με κέφι και μεράκι για την έκθεση Σήμερα, η Ζωγραφική, καθώς
και τους καλλιτέχνες που μας τιμούν με τη συμμετοχή τους.

Πολλές ευχαριστίες οφείλουμε και στις γκαλερί και τους συλλέκτες που μας εμπιστεύθηκαν και
στήριξαν το εγχείρημα της Πινακοθήκης μας.

Τους φιλότεχνους επισκέπτες μας, οφείλω να ενημερώσω, ότι σ' αυτή την έκθεση ευνοείται
η ζωγραφική σαν ξεχωριστή αξία, στόχος μας όμως είναι να παρουσιάσουμε κι άλλες μορφές
και μέσα.

Για μένα η Τέχνη είναι μια. Την τιμώ και την στηρίζω.
Το ίδιο και τους καλλιτέχνες.

*Γιώργος Ν. Βογιατζόγλου
Απρίλιος 2014*

George N. Vogiatzoglou Foreword

a

year after the opening of our Gallery, with four exhibitions now to our credit, we are in the fortunate position of presenting today works by 25 artists who form the 'generation of the 2000s'.

Support for young artists was among our specifications and, above all, a deeply-felt wish of my own - to show that my old and perennial love, painting, remains a firm option of the Vogiatzoglou Art Space.

In terms of curators, we have followed the course set by the collector Christos Christofis and the Collection's Director, Eleni Kipreou, who have worked together for almost seven months. During this period they saw some 80 artists, until they arrived at a selection of 20, aged between 27 and 37. To these were added five or so artists in their 40s, without whom, we believed, the physiognomy of the 'generation of contemporary painting' would not be complete.

The picture which we formed of this generation is so rich that it will probably be necessary to repeat this undertaking. We have seen new trends, discoveries, and innovations on easels and paper and it is our belief that today, here, a range of artists, movements, trends, and tendencies which sets its seal on our age is being represented.

But above all, we have got to know our friends the artists better and we have made new acquaintances. Our conversations and contacts with them have been the best thing that we have amassed throughout this period.

I thank from the deep of my heart, the co curators - my friend Christos Christofis and our Eleni Kipreou - who have worked hard for the exhibition *Painting Today*.

To the artists who have honoured us by taking part we owe many thanks, as we do to the galleries and collectors who have confidence in us, because they have supported our Art space's undertaking.

I should point out to the art-lovers who will be visiting us that in this exhibition painting is favoured as a distinct value, but our aim is to present other forms of art also.

For me, Art is one. I honour it and support it.
The same applies to artists.

George N. Vogiatzoglou
April 2014

Χρίστος Χριστοφής
Η ζωγραφική πέθανε - Ζήτω η ζωγραφική

Έχεις τα πινέλα, έχεις τα χρώματα,
ζωγράφισε τον παράδεισο και μπες μέσα.

Νίκος Καζαντζάκης

Το 1912 ο Marcel Duchamp διακήρυξε το τέλος της ζωγραφικής και για αρκετά χρόνια σταμάτησε να ζωγραφίζει. Από τότε η ζωγραφική αμφισβητήθηκε πολλές φορές. Στην πραγματικότητα όμως διατηρήθηκε πάντα ζωντανή μέσα από το έργο του Bacon, Balthus, Freud, Richter και δεκάδων ακόμη κορυφαίων δημιουργών.

Το βιβλίο «Art at the turn of the millennium» των εκδόσεων Taschen, περιλαμβάνει 137 σύγχρονους καταξιωμένους καλλιτέχνες που δραστηριοποιούνται στη Δύση και το έργο τους συνεχίζει να βρίσκεται σε εξέλιξη. Η ζωγραφική αποτελεί μέσο έκφρασης για 30 καλλιτέχνες, δηλαδή ποσοστό 22%. Ανάμεσά τους οι Franz Ackermann, John Currin, Marlene Dumas, Peter Halley, Elizabeth Peyton, Luc Tuymans, Christopher Wool και πολλά ακόμη γνωστά ονόματα. Με σχεδόν το ίδιο ποσοστό εκπροσωπείται και η φωτογραφία. Η γλυπτική, οι εγκαταστάσεις, το βίντεο και διάφορες άλλες μορφές έκφρασης καλύπτουν το υπόλοιπο.

Σε άρθρο της στην Ελευθεροτυπία στις 11.12.13 η κριτικός τέχνης Μαρία Μαραγκού χαρακτηρίζει τη ζωγραφική «παλιομοδίτσια, εμπορική, αισθαλή, ζωντανή» και συμπεραίνει ότι, όπως κάθε έκφραση τέχνης, ποτέ δεν πεθαίνει. Η ίδια δηλώνει ότι ανήκει στην κατηγορία των φανατικών της τέχνης δίχως επιλογή υλικού και τρόπου έκφρασης, θέση που εκφράζει κι εμένα απόλυτα. Θεωρώ όμως, ότι οι προτιμήσεις ορισμένων φιλότεχνων και κυρίως συλλεκτών για ένα συγκεκριμένο είδος έκφρασης, συνήθως τη ζωγραφική, συχνά αποτελεί κίνητρο για δημιουργία αξιόλογων ομοιογενών συλλογών, με εσωτερική ενότητα και συνοχή, που, αν μη τι άλλο, έχουν και μεγαλύτερη απήχηση στο ευρύ κοινό. Εξ άλλου, ανεξάρτητα από προτιμήσεις, «είμαστε όλοι μας, όλοι όσοι συνδεόμαστε με την τέχνη, σκλάβοι αυτής της υπέροχης πόρνης». (John Berger, Ένας ζωγράφος του καιρού μας).

Η ζωγραφική επανέρχεται στο προσκήνιο τη δεκαετία του '80, με τους Αμερικανούς και Γερμανούς νεο-εξπρεσιονιστές και την Ιταλική Transavantguardia. Στην Ελλάδα κυριαρχεί η παραστατική ζωγραφική, ιδιαίτερα η ανθρωποκεντρική.

Το 1990 εκυκλοφόρησε ο πρώτος κατάλογος της Συλλογής Βλάση Φρυσίρα. Περιλαμβάνει 100 ζώντες Έλληνες ζωγράφους, ανάμεσά τους 60 νέους καλλιτέχνες, ηλικίας κάτω των 40 ετών. Στο κείμενό του στον κατάλογο ο Μάνος Στεφανίδης ανέφερε: «Στη δεκαετία του '80, ανδρώνεται μια γενιά ζωγράφων με σημαντικό ενδιαφέρον Ανάμεσα στα παιδιά αυτά θα διέκρινα δύο τάσεις: Από τη μία πλευρά εντοπίζεται μια ζωγραφική ουτοπικών εικόνων με παράλληλη αναφορά στη δυναμική του κοινωνικού χώρου και μια έκφραση που βυθίζεται βαθιά στη μεταμοντέρνα εμπειρία ανακαλώντας φρικώδεις μορφές του υποσυνειδήτου και αντλώντας στοιχεία και αφορμές απ' όλο το σώμα της ιστορίας της τέχνης.»

Από την άλλη πλευρά υπάρχουν δημιουργοί με μορφοπλαστικές και αναζητήσεις που συμβαδίζουν με τις κυρίαρχες ζωγραφικές τάσεις στον διεθνή χώρο στις αρχές της δεκαετίας του '80. Νεο-εξπρεσιονιστικές επεμβάσεις, αφηρημένης θεματολογίας, εμπλουτισμός της σύνθεσης με πραγματικά αντικείμενα, έμφαση στη δραματικότητα της εικαστικής πράξης αυτής καθ' αυτής, είναι τα κυρίαρχα στοιχεία που τις χαρακτηρίζουν».

Σχεδόν εικοσιπέντε χρόνια μετά, το 2014, ο Θανάσης Μουτσόπουλος, επιμελητής της έκθεσης «Ζωγραφική II, Δεκαετίες 1980-2000» στο Μουσείο Φρυσίρα, δικαιώνει τον Μάνο Στεφανίδη αναφέροντας: «Κάπου στα μέσα της δεκαετίας του '80, δύο ταυτόχρονες «γενιές του '80» εμφανίστηκαν παράλληλα στο προσκήνιο. Οι μεν, συνεχιστές της Arte Povera και των πρωτοποριών του '60, ενώ οι δε επανέφεραν μια έντονα αναπαραστατική ζωγραφική».

Το βιβλίο «Contemporary Greek Artists» από τις εκδόσεις Μέλισσα, 2004, περιλαμβάνει 188 Έλληνες καλλιτέχνες που το έργο τους ξεχώρισε τις τελευταίες δεκαετίες. Χρονικά ξεκινά με τον γλύπτη Γιώργο Ζογγολόπουλο (γ.1903) και φτάνει μέχρι τον Βαγγέλη Βλάχο (γ.1971) και τον Ηλία Παπαηλιάκη (γ.1970) που εκπροσώπησε την Ελλάδα το 2001 στην Μπιενάλε της Βενετίας. Εδώ το ποσοστό της ζωγραφικής υπερβαίνει το 45%, δηλαδή είναι υπερδιπλάσιο σε σχέση με τις χώρες της Δύσης. Ανάμεσά τους οι Νίκος Μπάικας, Ζάφος Ξαγοράρης, Γιώργος Λαζόγκας, Μιχάλης Μανουσάκης, Τάσος Μαντζαβίνος, Κυριάκος Μορταράκος, Αλέξανδρος Ψυχούλης, για να αναφέρω μόνο μερικούς από τους πολύ περισσότερους που αγαπώ ιδιαίτερα.

Στις δημοπρασίες των Christie's, Sotheby's και Bonhams η Ελληνική τέχνη εκπροσωπείται σχεδόν αποκλειστικά από τη ζωγραφική, όπως και παλαιότερα στις δημοπρασίες του Σταύρου Μιχαλαριά και του Πέτρου Βέργου σήμερα. Η προσφορά έργων ζώντων Ελλήνων ζωγράφων παρουσιάζει συνεχή αύξηση τα τελευταία χρόνια. Την πορεία αυτή διέκοψε η οικονομική κρίση που όλοι μας βιώνουμε.

Στην Ελλάδα διατηρείται ακόμη η αντίληψη που διαχωρίζει τη ζωγραφική σε παραδοσιακή και μοντέρνα ή παραστατική και αφηρημένη. Η πληθώρα κινημάτων, ρευμάτων, τάσεων ή στυλ και ιδιαίτερα η ποικιλία των προσωπικών καλλιτεχνικών αναζητήσεων, καθιστούν παρόμοιους ανταγωνιστικούς διαχωρισμούς άνευ ουσίας.

Ευρέως χρησιμοποιείται και ο όρος «σύγχρονη ελληνική ζωγραφική» που συνήθως θεωρείται να αναφέρεται στους ζώντες Έλληνες ζωγράφους. Η κοινωνιολόγος της τέχνης Raymonde Moulin στο βιβλίο της «Η αγορά της τέχνης», έκδοση ΑΣΚΤ, 2009, αναφέρει: «... η τέχνη που ονομάζεται σύγχρονη δεν συγγέεται με την παραγωγή έργων των ζώντων καλλιτεχνών. Οι ειδήμονες – ιστορικοί της σύγχρονης εποχής, κριτικοί τέχνης και επιμελητές μουσείων – δεν αποσυνδέουν την περιολόγηση από τον αισθητικό χαρακτηρισμό των έργων και, εντέλει, συμφωνούν να τοποθετήσουν τη γέννηση της σύγχρονης τέχνης μέσα στη δεκαετία του '60. Ο όρος σύγχρονος, μέγιστο διακύβευμα του διεθνούς καλλιτεχνικού ανταγωνισμού και διαρκώς επαναπροσδιορισμός, επιβλήθηκε κατά τη δεκαετία του 1980».

Τι χαρακτηρίζει την Ελληνική ζωγραφική σήμερα; Σε τι συνίσταται η πολυμορφία που αναμφισβήτητα κυριαρχεί στις μέρες μας;

- Ζωγραφική από τους συνεχιστές των επιγόνων του Cremonini.
- Προσπάθειες αναβίωσης της «αναζήτησης της Ελληνικότητας».
- Έργα σουρεαλιστικού περιεχομένου ή τουλάχιστον με εμφανείς νύξεις νεο-σουρεαλισμού.
- Αφαίρεση με μνήμες από την έντιμη αφαίρεση του Γιάννη Σπυρόπουλου.
- Έργα με κυρίαρχη μία εννοιολογική νεορεαλιστική τάση με έντονο ειρωνικό ύφος και ψυχολογικές, συχνά, παραμέτρους.

- Ζωγραφική με έμφαση στην τεχνική αρτιότητα ως μέσο καθαρότερης και αβίαστης μετάδοσης του μηνύματος.
- Νέο-ποπ όπου το αντικείμενο, μερικές φορές εγκαταλείπει το τελάρο και αυτονομείται.
- Έργα των καλλιτεχνών του δρόμου ή ζωγραφική με στενή σχέση με το γκράφιτι.
- Ιδιαίτερη, καθαρά προσωπική γραφή.

Τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι νεότεροι καλλιτέχνες επιλέγουν το σχέδιο, συχνά, σαν αποκλειστικό μέσο έκφρασης. Έργα μεγάλων συνήθως διαστάσεων, επίπονης και λεπτομερειακής δουλειάς, με τη χρήση μολυβιού, μαρκαδόρου ή και στυλό διαρκείας. Ενδιαφέρον παρουσιάζουν και περιπτώσεις σχεδίων πολύ μικρής κλίμακας, ακόμη και σε μέγεθος γραμματοσήμου, που όμως κατορθώνουν να συμπυκνώσουν όλη την ενέργεια του καλλιτέχνη και να σταθούν ισάξια δίπλα σε μεγαλύτερα έργα. Στην παρούσα έκθεση το σχέδιο εκπροσωπείται γενναίως καθώς αποτελεί επιλογή πολλών καλλιτεχνών. Και στο παρελθόν, βέβαια, υπήρχαν καλλιτέχνες με εμμονή στο σχέδιο. Ο Νίκος Μπάικας, ο Τάσος Χριστάκης και ο Γιώργος Λαζόγκας μας έχουν δώσει εξαιρετικά έργα. Για τους Μάκη Θεοφυλακτόπουλο, Πάννη Ψυχοπαίδη, Μάρκο Χατζηπατέρα, Αλέξανδρο Ψυχούλη αποτελεί παράλληλη επιλογή και αξιόλογο κομμάτι του έργου τους.

Δέχτηκα με χαρά την πρόταση της Πινακοθήκης Γ. Ν. Βογιατζόγλου να συμμετέχω στην οργάνωση της έκθεσης «Σήμερα, η ζωγραφική». Για αρκετούς μήνες, μαζί με την Ελένη Κυπραίου και με τον ίδιο τον Γιώργο Βογιατζόγλου μερικές φορές, επισκεφτήκαμε αίθουσες τέχνης και τα εργαστήρια δεκάδων καλλιτεχνών για την επιλογή έργων. Ακολούθησαν πολύωρες συζητήσεις με τους καλλιτέχνες, αλλά και μεταξύ μας, συχνά με γόνιμες αντιπαραθέσεις. Αποφύγαμε τον πειρασμό να συμπεριλάβουμε πολύ νέους καλλιτέχνες που αποφοίτησαν πρόσφατα, καθώς και παλαιότερους, ακόμη και εκείνους που συνεχίζουν να διατηρούν μια φρέσκια ματιά. Οι καλλιτέχνες που επιλέξαμε, γεννημένοι μεταξύ του 1974 και 1984, αποτελούν, κατά την γνώμη μας, αντιπροσωπευτικό δείγμα της διαμορφούμενης αισθητικής της γενιάς του 2000. Για τους περισσότερους άρχισε να διαφαίνεται η μελλοντική τους πορεία και εξέλιξη. Έχουν παρουσιάσει τη δουλειά τους σε μία ή περισσότερες ατομικές εκθέσεις, αρκετοί έχουν και αξιόλογη παρουσία στο εξωτερικό, έργα τους βρίσκονται σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές, με λίγα λόγια πατάνε γερά στην Τέχνη τη σκάλα. Ο επισκέπτης της έκθεσης, ελπίζουμε, να μπορέσει να αντιληφθεί το δρόμο που ακολουθεί η ζωγραφική σήμερα στην Ελλάδα.

Σε άρθρο μου στην εφημερίδα Τα Νέα Της Τέχνης τον Οκτώβριο του 2005 προέτρεπα τους νέους καλλιτέχνες: «Διαλέξτε ό,τι σας ταιριάζει. Ζήστε ασκητικά ή επαναστατικά. Εμπιστευτείτε την τρέλα σας. Διαβάστε ποίηση και φιλοσοφία. Θαυμάστε το ταπεινό και το μεγαλειώδες. Αφουγκραστείτε την κοινωνία. Υπάρχουν πολλά ακόμη να κατακτήσουν οι νέες γενιές στην Τέχνη. Οι προικισμένοι βρίσκονται ανάμεσά σας». Τα ίδια θα έλεγα και σήμερα.

*Χρίστος Χριστοφής
Απρίλιος 2014*

Christos Christofis
Painting is dead - Long live painting

You have the brushes, you have the paints,
paint paradise and enter in.

Nikos Kazantzakis

In 1912, Marcel Duchamp announced the end of painting, and for many years stopped practising it. Since then, painting has been called into question many times. In reality, however, it has still been kept alive through the work of Bacon, Balthus, Freud, Richter, and scores of other outstanding artists.

Art at the Turn of the Millennium, published by Taschen, includes 137 established contemporary artists who are active in the West and whose work continues to develop. Painting is the means of expression for 30 of these, that is, 22%. Among them are Franz Ackermann, John Currin, Marlene Dumas, Peter Halley, Elizabeth Peyton, Luc Tuymans, Christopher Wool, and many more well-known names. Photography is represented by approximately the same percentage. Sculpture, installations, videos, and various other forms of expression account for the rest.

In an article in *Eleftherotypia* on 11 December 2013, the art critic Maria Marangou described painting as “old-fashioned, commercial, evergreen, alive”, and she concluded that, like every other expression of art, it never dies. She adds that she belongs to the category of art fans irrespective of materials used or manner of expression, a position which speaks for me too - completely. I think, however, that the preferences of certain art-lovers, mainly collectors, for a specific kind of expression, usually painting, often becomes the incentive for the creation of noteworthy homogeneous collections, with an inner unity and cohesion, which, if nothing else, have the greatest resonance with the general public. Moreover, regardless of preferences, as John Berger has said (*An Artist of Our Time*), we are all, those of us who are connected with art, slaves of this superb whore.

Painting returned to the centre stage in the 1980s, with the American and German neo-expressionists and the Italian Transavantguardia. In Greece, representational, particularly anthropocentric, painting has predominated.

In 1990, the first catalogue of Vlasis Frysiras Collection came out. It includes 100 living Greek artists, among them 60 young ones under 40. In his text for the catalogue, Manos Stefanidis wrote: “In the ‘80s, a new generation of painters of particular interest was coming of age ... Among these young people, I would pick out two trends: on the one hand, it is possible to identify a painting of utopian pictures with parallel reference to the dynamic of the social space and an expression which is sunk deep in postmodern experience, as it calls up frightful forms from the subconscious and draws features and promptings from the whole corpus of the history of art... . On the other, there are artists with styles and quests which are in step with the dominant trends in painting internationally in the early 1980s. Neo-expressionist interventions, abstract subject-matter, enhancement of the composition with real objects, emphasis on the drama of the artistic praxis in itself, are the principal features which characterise them.”

Almost 25 years later, in 2014, Thanasis Moutsopoulos, curator of the ‘Painting II, 1980 - 2000 Decades’ exhibition at the Frysiras Museum, vindicated Manos Stefanidis when he wrote: “Somewhere in the middle of the 1980s, two simultaneous ‘generations of the ‘80s’ made their appearance in the forefront in parallel. One was made up of those who continued the *Arte Povera* and the *avant-gardes* of the 1960s, while the other brought back a strongly representational painting.”

Contemporary Greek Artists, published by Melissa in 2004, includes 188 Greek artists whose work has stood out in recent decades. Chronologically, it starts out with the sculptor Yorgos Zongolopoulos (b. 1903) and extends to Vangelis Vlachos (b. 1971) and Ilias Papailiakis (b. 1970), who represented Greece in 2001 at the Venice Biennale. Here the percentage of painters is in excess of 45%, that is, more than double the figure for countries of the West. Among them are Nikos Baïkas, Zafos Xagoraris, Yorgos Lazongas, Michalis Manousakis, Tasos Mantzavinos, Kyriakos Mortarakos, Alexandros Psychoulis, to mention only a few of the many more I am particularly fond of.

At the auctions at Christie's, Sotheby's, and Bonhams, Greek art is represented almost exclusively by painting, as it was earlier at the auctions of Stavros Michalarias and of Petros Vergos today. The supply of works by living Greek painters has been constantly on the increase in recent years. This pattern has been interrupted by the economic crisis that we are all experiencing.

In Greece, the approach which divides painting into traditional and modern or representational and abstract is still maintained. The host of movements, trends, tendencies, and styles, and particularly, the variety of individual artistic quests deprive such competing divisions of substance.

The term 'contemporary Greek painting', which is usually taken to refer to living Greek painters, is also widely used. The sociologist of art Raymonde Moulin, in her *The Art Market*, published by the Athens School of Fine Art in 2009, remarks that the art which is called 'contemporary' is not to be confused with the production of art by living artists. The experts - historians of the modern age, art critics, and museum curators - do not dissociate the categorisation by period from the aesthetic characterisation of works, and, in the end, agree on placing the birth of contemporary art in the 1960s. The term 'contemporary', the biggest wager of international artistic competition and capable of constant redefinition, was imposed during the 1980s.

What characterises Greek painting today? What does the multifariousness which unquestionably prevails at the present time consist in?

- Painting by those who continue the work of the 'epigoni' of Cremonini.
- Attempts to revive the 'quest for Greekness'.
- Works of surrealist content, or at least with obvious hints of neo-surrealism.
- Abstraction with memories of the honest abstraction of Yannis Spyropoulos.
- Works in which a conceptual trend of neo-realism predominates, with a strongly ironic manner and, often, psychological parameters.
- Painting with emphasis on technical skills as a means of a purer and more spontaneous transmission of the message.
- Neo-Pop, in which the object frequently abandons the canvas and becomes autonomous.
- Works by street artists or painting with a close connection with graffiti.
- A private, purely personal, style.

In recent years, younger artists have been increasingly taking the option of drawing as an exclusive means of expression. These are works, usually of large dimensions, the result of laborious and detailed working, produced with the use of pencil, markers, or indelible pens. Also of interest are cases of very small-scale drawings, even of the size of a postage stamp, which, nevertheless, succeed in rivalling larger works on equal terms. In the present exhibition, drawing is generously represented, as it is the option of many of our artists. And in the past, of course, there have been artists who have concentrated upon drawing. Nikos Baïkas, Tasos Christakis, and Yorgos Lazon-gas have produced exceptional works, while for Makis Theofylaktopoulos, Jannis Psychopedis, Markos Hadjipateras, Alexandros Psychoulis, it is a parallel choice and a notable part of their oeuvre.

I accepted with pleasure the proposal of the Vogiatzoglou Art Space that I should take part in the organisation of the 'Painting Today' exhibition. For several months, Eleni Kipreou and I, together with Yorgos Vogiatzoglou himself on occasion, visited art galleries and the studios of scores of artists in order to select the works. This was followed by many hours of discussion with the artists, and between ourselves, often with fruitful confrontations. We have resisted the temptation to include many young artists who graduated recently, as well as older ones who continue to retain a freshness of vision. The artists we have chosen, born between 1974 and 1984, are, in our opinion, a representative sample of the aesthetics taking shape in the «2000 generation». In the case of most of them, what their future career and development will be has started to become apparent. They have exhibited their work in one or more personal exhibitions, a number of them have established a noteworthy presence abroad, their works are to be found in public and private collections - in other words, they have a firm foothold on the ladder of Art. It is our hope that the visitor to the exhibition will be able to form an understanding of the path which painting is following in Greece today.

In my article in The Art Newspaper in October 2005, I urged young artists: "Choose what suits you best. Live like an ascetic or revolutionary. Trust your madness. Read poetry and philosophy. Admire the lowly and the magnificent. Listen to society. There is much in Art for the younger generations to conquer. The gifted are among you." I would say the same today.

Christos Christofis
April 2014

Ελένη Κυπραίου
Χτες, σήμερα, αύριο

Στάδιο α'

Πριν περίπου εφτά μήνες, στο τραπέζι συσκέψεων, τέθηκε για πρώτη φορά η πρόταση να δείξουμε στην Πινακοθήκη Βογιατζόγλου νέους καλλιτέχνες. Μια τέτοια απόφαση μας έβγαζε έξω από το πρόγραμμα των ειλημμένων αποφάσεων που εξαγγείλαμε με το άνοιγμα του χώρου. « Έργα της Συλλογής Βογιατζόγλου, χρονολογικά και μεθοδικά θα παρουσιάζονται έτσι ώστε να αναδειχτεί ο πλούτος της Νεοελληνικής Τέχνης μέσα από τις επιλογές του συλλογέα.»

Το γεγονός ότι είμαστε ένας μη εμπορικός χώρος, έκανε την απόφασή μας αυτή να πάρει ειδικό βάρος. Οι Γιώργος και Νίκος Βογιατζόγλου το αγκάλιασαν με ενθουσιασμό και η υπογράφουσα με δισταγμό, γιατί ήξερα τι δουλειά μας περίμενε....

Όλοι μας συμφωνήσαμε ότι χρειαζόμασταν κάποιον συνεργάτη που θα επωμιζόταν το βάρος των επιλογών και της αφοσίωσης στην προετοιμασία, που να αγαπά την τέχνη από καρδιάς και να είναι ικανός να “κρίνει” μέσα από ένα διαυγές πρίσμα γνώσεων και ενημέρωσης. Ο Χρίστος Χριστοφής εξ αρχής και σε βάθος χρόνου, αποδείχτηκε ο άνθρωπός μας.

Στάδιο β'

Στρωθήκαμε να διευκρινίσουμε, καταρχήν για μας: το ρόλο της Πινακοθήκης, τον ορισμό νέος καλλιτέχνης, το ρόλο των επιμελητών, των δανειστών,(αίθουσών τέχνης και συλλεκτών), και ξεκινήσαμε μεθοδικά και σταθερά να επεξεργαζόμαστε όλα τα παραπάνω ενώ παράλληλα άρχισαν οι επισκέψεις σε ατελιέ καλλιτεχνών.

Στη δική μου τη γενιά, νέος καλλιτέχνης αποκαλείτο όποιος παρήγαγε έργο από τα τριάντα δύο - τριάντα τρία του, μέχρι τα πενήντα και κάτι. Ο χρόνος δεν μετρούσε αρνητικά. Πρωτεργάτες επιμελητές και αίθουσες τέχνης διατύπωναν την υποστήριξή τους στην εντοπιότητα και το ελληνικό δυναμικό. Σ' αυτό θα προσθέσω ότι λίγοι άνθρωποι της τέχνης είχαν τη δυνατότητα να ταξιδέψουν στο εξωτερικό και να ενημερωθούν για το εικαστικό γίνεσθαι, οπότε θα χαρακτήριζα ηρωικές τις προσπάθειές τους.

Μετά το 1990, χωρίς ενοχές και όχι σποραδικά ή μεμονωμένα, οι επιμελητές επέβαλαν την προσωπική τους γνώμη, παραμερίζοντας ακόμα και φιλίες, παίρνοντας το ρίσκο της επιλογής. Στόχος τους ήταν να προβάλλουν τον παγκόσμιο χαρακτήρα της ελληνικής τέχνης, διατηρώντας το εθνικό ιδίωμα του.

Μετά το 2000, νέος αποκαλείται το βρέφος. Νέος καλλιτέχνης θεωρείται ο εικοσάρης που στα 35 του έχει γίνει μεσήλικας. Τι φταίει γι αυτό; Όλα μα όλα: η τέχνη - θέαμα, η τέχνη του εντυπωσιασμού, τα ίδια και τα ίδια, η υπέρ - πληροφόρηση, τα αφιερώματα, τα παιχνίδια δύναμης, οι ουδέτερες και ασαφείς κριτικές, η επιβολή της τιμής πάνω στην αξία του έργου τέχνης. Το “καινούργιο είναι αναγκαίο”, “κάθε τι νέο είναι ενδιαφέρον”, είναι τα νέα τροπάρια .

Στην Αγγλία για πρώτη φορά χρησιμοποιείται ο όρος νέο-φιλία και αφορά τους καλλιτέχνες που συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον των μεγάλων διεθνών συλλεκτών. Κάτι σαν αρρώστια δηλαδή.

Το φαινόμενο έρχεται και στην Ελλάδα και οι γκαλερί 15 χρόνια τώρα κατακλύζονται από παιδιά της Σχολής Καλών Τεχνών, τριτοετείς, τελειόφοιτους κι απόφοιτους, με πρώτο κριτήριο την ηλικία. Έκτοτε, τα 'παιδιά' γίνονται πρωταγωνιστές.

Και φτάνουμε στο σήμερα: που οι νέοι καλλιτέχνες εξακολουθούν να βρίσκονται στο προσκήνιο με κριτήριο πλέον την ελευθερία της έκφρασης και την αποδοχή της. Είναι αλήθεια πως ποτέ άλλοτε δεν είχαν τόση ελευθερία. Μετά την εποχή της άυλης τέχνης, των νέων μέσω και της web art, ξαναγύρισαν στην πιο 'συμβατική' μορφή τέχνης, τη ζωγραφική. Ανενοχικά χρησιμοποιούν το παμπάλαιο αυτό όχημα, χωρίς μανιφέστα, χωρίς θεαματικές αλλαγές, χωρίς να ταυτίζονται με το "καλό γούστο", χωρίς να εντάσσονται σε πολιτικά ορθές εξειδικεύσεις.

Τι κάνουν; Βρίσκουν εγκαίρως τους στόχους τους και τους ακολουθούν, είναι συγκροτημένοι, ενήμεροι για τα τεκταινόμενα, επικριτικοί και καταξιώνονται νωρίς.

Στάδιο γ'

Η έκθεση Σήμερα, η Ζωγραφική, προορίζεται για όσους φιλότεχνους θέλουν να προσανατολιστούν σε ένα συναρπαστικό χώρο που δημιουργείται από νέους καλλιτέχνες. Όσοι παρακολουθούν τα εικαστικά, θα αναγνωρίσουν ονόματα και ρεύματα. Με τέτοιου τύπου εκθέσεις σχηματίζεται η εντύπωση ότι μπαίνει μια "τάξη" στα πράγματα αφού ο χώρος ο ίδιος, η Πινακοθήκη, αποτελεί "έπαινο" για τους συμμετέχοντες. Ίσως... Προσωπικά πιστεύω ότι όσο οι ζωγράφοι ζωγραφίζουν, η τάξη θα ανατρέπεται, όσο περισσότερο εκθέτουν, η τράπουλα θα ξαναμοιράζεται. Η ιστορικότητα αφορά προηγούμενες γενιές. Τη νεότητα τη χαρακτηρίζει η φορά της δυναμικής, κοινώς η φόρα...

Οι 25 συμμετέχοντες καθρεφτίζουν νέες τάσεις και τεχνικές, έτσι όπως αυτές διαμορφώνονται τώρα στην τέχνη, ενσωματώνοντας και αποβάλλοντας στοιχεία της ιστορίας της. Δείχνουν όλον τον πλούτο της σύγχρονης καλλιτεχνικής έκφρασης με τρόπο αφαιρετικό, σαν κόμικς, σαν ποπ art, σαν νέο ρεαλισμό, σαν σουρεαλισμό, σαν εννοιολογικό, σαν κινηματογραφικές εικόνες. Μη θεωρείτε το σαν αρνητικό πρόσημο. Το σαν είναι κατάδικό τους γιατί δεν υποδηλώνει d' après, ή after, αλλά au-delà και beyond. Το σαν είναι ο φράχτης του σύγχρονου καλλιτέχνη, που τον προφυλάσσει από την παγίδα της αναμέτρησης με το μεγαλόσχημο και το ιδανικό έργο. Έτσι μπορεί να ζωγραφίζει χωρίς δογματισμούς και χωρίς πρωτόκολλο. Μη ξεχνάμε τον σοφό ιστορικό Gombrich: 'δεν υπάρχει στ' αλήθεια τέχνη, μόνο καλλιτέχνες'. Πολυδιαβασμένη μου παππού, συμφωνώ απόλυτα!

Στάδιο δ'

Στήνοντας εικονικά την έκθεση ενθουσιάστηκα. Μέχρις ενός σημείου το είχα μεθοδεύσει σωστά, με μάτι αποφασιστικό και αυστηρό. No mercy. Η συγκέντρωση όμως των φωτογραφιών μ' έκανε να χαρώ για τις εμμονές μου. Η ζωγραφική είναι αξεπέραστο είδος. Χωρίς ημερομηνία λήξης.

Ανανεώσιμο. Προσαρμόζεται σε κάθε κατάσταση και συνθήκη, υποβιβάζεται, αναδιπλώνεται και επανακτά την υπόστασή της. Επανεγκαθιδρύεται χάρη στους οπαδούς, τους θεράποντες και τους λειτουργούς της. Ήταν αξεπέραστη τότε που συζητιόταν στα σαλόνια σαν καταναλωτικό είδος και είχε λάβει χαρακτήρα δημόσιο (ενώ προορίζεται για ιδιωτικό). Τότε που άκουγα την έκφραση “ είστε τόσο μα τόσο ‘passé”. Τότε που τα τελάρα ακυρώθηκαν. Και μιλάμε για δυο δεκαετίες πριν.

Εξακολουθεί να είναι αξεπέραστη τώρα που το σχέδιο δεν είναι πια προπαρασκευαστικό στάδιο, που μεταλλάχθηκε σε αυτόνομη έκφραση, σε ολοκληρωμένο έργο. Που η αφαίρεση παίρνει την εκδίκηση της μη-φόρμας, που η εννοιολογική ζωγραφική αναγνωρίστηκε σαν ο μόχθος του νου. Η απομάκρυνση από την αναγνωρίσιμη ομορφιά ονομάστηκε εξπρεσιονισμός. Η μινιατούρα, το μικροσκοπικό ανάπτυγμα ενός μεγάλου θέματος. Ο τελικός χρήστης, το κοινό, ψηφίζει ζωγραφική.

Κι ας στολίζουν οι κακοί τα έργα των νέων καλλιτεχνών αποκαλώντας τα “Διακοσμητικό”, “ελαφράς ύλης”, “φρέσκο”. Το έργο τέχνης, - έτσι όπως βλέπουμε και μέσα απ’ αυτή την έκθεση,- είναι ένας από τους διεισδυτικότερους μηχανισμούς κατανόησης της πολιτικής συνθήκης, αλλά και ένας από τους αποτελεσματικότερους φορείς παρέμβασης και σχολιασμού της ίδιας της ζωής. Ο Ρέμπραντ και η *Νυχτερινή Περίπολος* δεν είναι αντίπαλοι του νέου εικαστικού. Είναι ένας συναγωνιστής σ’ ένα σκληρό κόσμο γεμάτο αγωνίες, ένας συναγωνιστής στον θαυμαστό κόσμο των εικόνων.

Σήμερα, η Ζωγραφική, αποτελεί έναν αυτοχρηματοδοτούμενο χώρο, με καλλιτέχνες ώριμους και κατασταλαγμένους. Έχει βλέψεις και ελπίδες για το εξωτερικό αλλά οι πιεστικές συνθήκες στο εσωτερικό της εξάπτουν τη διάθεση και τη φαντασία. Η Ελλάδα αποτελούσε και αποτελεί γκρίζα ζώνη για την τέχνη, δεν έχει άμεση πρόσβαση στο διεθνές σύστημα. Οι Έλληνες καλλιτέχνες όμως έχουν. Μεμονωμένα, με προσωπικές προσπάθειες, με υποστήριξη απ’ τις γκαλερί και τους συλλέκτες. Άντε και τους επιμελητές.

Εγώ, σαν συν-επιμελήτρια της έκθεσης όλο αυτό το διάστημα των 7 μηνών, παρέα με τον Χρίστο Χριστοφή, εκτός απ’ τις σπουδαίες κουβέντες με τους καλλιτέχνες και μεταξύ μας, διαπίστωσα ότι όποιος λέει τους καλλιτέχνες νέους ή παιδιά, είναι πεπερασμένος.

Παιδιά, ευχαριστώ για τη ζωγραφική σήμερα.

*Ελένη Κυπραίου
Μάρτιος 2014*

Eleni Kipreou
Yesterday, Today, Tomorrow

Stage a

Some seven months ago, at the conference table, the proposal that we should show young artists at the Vogiatzoglou Art Space was first put forward. Such a decision meant our departure from the programme of decisions already taken which we had announced when the Art Space opened. "Works from the Vogiatzoglou Collection will be exhibited, chronologically and methodically, in such a way as to highlight the wealth of Modern and Contemporary Greek Art through the choices of the collector." The fact that we are a non-commercial undertaking meant that this decision took on extra weight. George and Nikos Vogiatzoglou embraced it with enthusiasm, and the present writer with hesitation - because she realised how much work awaited us... We all agreed that we needed someone to work with who would shoulder the burden of the selection and of dedication to the preparation, who loves art with all his heart, and is capable of 'judging' from a lucid viewpoint of informed knowledge. Christos Christofis, from the start and over time, proved to be our man.

Stage b

We set out to clarify - in the first place, for our own purposes: the role of the Art Space, the definition of a young artist, the role of the curators, and of those - galleries and collectors - who would be lending works, and started methodically and steadily to work on all the above, while at the same time, visits to artists' studios began.

In my own generation, a 'young artist' was a term applied to someone who produced work from the age of 32 / 33 to that of 50 something. Time did not count in a negative way. Leading curators and galleries expressed their support for localism and the Greek potential. I would add to this that few people in the art world were able to travel abroad and inform themselves about what was happening there in art, so I would describe their efforts as heroic.

After 1990, without any sense of guilt and not in a sporadic or isolated way, curators imposed their personal opinion, setting aside even considerations of friendship and taking the risk of making choices. Their purpose was to project the global character of Greek art, while retaining its national idiom. After 2000, it was the infant who was termed 'young'. A young artist was considered to be someone in his 20s, who at 35 had become middle-aged. What was to blame for this? Everything, just everything: the art - spectacle, sensationalist art, the same thing over again, hyper - information, tributes, power games, neutral and obscure criticism, the imposition of price over the value of the work of art. 'The new is necessary', 'everything new is interesting' were the new refrains.

It was in the UK that the term *neophilia* was used for the first time, and it applies to artists who attract the attention of the big international collectors. Something like a disease, then. The phenomenon has come to Greece and for 15 years now the galleries have been flooded by kids from the School of Fine Arts, in their third year, in their final year, and graduates, the first criterion being their age. From then on, the 'kids' became protagonists. And we come to the present: when

young artists continue to be centre - stage, with freedom of expression and its acceptance as the criterion now. It is true that never at any other time have they had so much freedom. After the era of non-material art, of new media and of web art, they have returned to the more 'conventional' form of art - painting. They use this ancient vehicle with a clear conscience, without manifestos, without spectacular changes, without identifying themselves with 'good taste', without belonging to politically correct specialisations. What are they doing? They discover their aims in good time and pursue them, they are organised, informed about what is going on, critical, and achieve recognition at an early stage.

Stage c

Painting Today exhibition is intended for those art-lovers who wish to orientate themselves to a fascinating space created by young artists. Those who follow the world of art will recognize names and trends. The impression is formed by exhibitions of this type that an 'order' is being imposed on things because the space itself, the Art Space, is a 'commendation' for those taking part. Perhaps Personally, I believe that as long as painters paint, order will be subverted; as long as they exhibit, the cards will be dealt afresh. Historicity involves previous generations. Youth is marked by the impetus of the dynamic.

The 25 artists taking part reflect new trends and techniques as these are being shaped now in art, incorporating or rejecting features from its history. They display all the wealth of contemporary artistic expression in an abstract way, as comics, as pop art, as new realism, as surrealism, as conceptual art, as cinema images. Do not think that the 'as' is a negative prefix. The 'as' is their 'convict' because it does not suggest 'd' après or after, but au- delà and beyond. The 'as' is the fence of the contemporary artist which protects him from the trap of competing with the grandiose and ideal work. Thus he can paint without dogmatism and without protocol. We should not forget the wise historian Gombrich: 'in reality, there is no art, only artists'. My most learned grandpa, I am in total agreement!

Stage d

In setting up the exhibition from a visual point of view, my enthusiasm grew. Up to a point, I'd arranged it correctly, with a decisive and strict eye. No mercy. But the assembling of the photographs made me glad about my obsessions. Painting is an unsurpassed genre. Without a sell - by date. Renewable. It adapts to every situation and condition, it is put down, it recoils, and recovers its hypostasis.

It is re-established thanks to its supporters, those who serve it, and its functionaries. It was unsurpassable at the time when it was discussed in the salons as if it were a consumer commodity and had taken on a public character (whereas it is intended for a private one). It was then that I

heard the expression 'you are sooo passé'. It was then that easels were abolished. And we're talking about two decades ago.

It continues to be unsurpassable now that drawing is no longer a preparatory stage, when it has mutated into autonomous expression, a rounded work. When abstraction is taking its revenge as non-form, when conceptual painting has been recognised as the toil of the mind. The departure from recognisable beauty has been termed expressionism. The miniature, the microscopic development of a large subject. The final user, the public, votes for painting.

And let the bad guys dub the works of young artists 'decorative', 'light material', 'fresh'. The work of art - as we also see it by means of this exhibition - is one of the most penetrating mechanisms for an understanding of the political situation, and one of the most effective agents of intervention in and comment on life itself. Rembrandt and Night Patrol are not opponents of the new art. This is a competitor in a harsh world full of anxieties, a competitor in the wonderful world of images.

Today, painting is a self-financing world, with mature and settled artists. It has ambitions and hopes for abroad, but the pressing conditions at home fire its mood and imagination. Greece has been and still is a grey area for art; it has no direct access to the international system. But Greek artists have. As individuals, by their personal efforts, with support from the galleries and collectors. And let's throw in the curators.

I myself, as joint-curator of the exhibition for the whole of this seven-month period, together with Christos Christofis, apart from the great conversations which we had with the artists and between ourselves, have discovered that anyone who calls the artists 'young' or 'kids' is out-of-date.

Kids, thank you for painting today.

Eleni Kipreou
March 2014

ΕΡΓΑ / PLATES

Βασίλης Αβραμίδης

Γεννήθηκε το 1981. Σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (αποφ. 2004) και στο Central Saint Martins του Λονδίνου (αποφ. 2011). Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση το 2007 στη γκαλερί Tsatsis Projects/ Artforum, Θεσσαλονίκη. Έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις, κυρίως σε Λονδίνο και Αθήνα. Τιμήθηκε με υποτροφία του Ιδρύματος Σπυρόπουλου (2006) και επελέγει για το Salon Art Prize, Λονδίνο (2011). Η τελευταία ατομική του έκθεση με τίτλο "Resort Archaeology", πραγματοποιήθηκε το 2014 στο London Art Fair (The Contemporary London).

Vasilis Avramidis

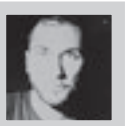
Born in 1981. He studied painting at the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki (graduated 2004) and at Central Saint Martins in London (graduated 2011). He held his first personal exhibition at the Tsatsis Projects / Artforum Gallery in Thessaloniki. He has taken part in a large number of group exhibitions, mainly in London and Athens. He was awarded a scholarship by the Spyropoulos Foundation (2006), and was chosen for the Salon Art Prize, London (2011). His latest personal exhibition, entitled 'Resort Archaeology', was held in 2014 at the London Art Fair (The Contemporary London).

Έρως, 2011, Ακρυλικά,
λάδια και μολύβια σε χαρτί
επικολημένο σε ξύλο, 80 X 80 εκ.
*EROS, 2011, ACRYLIC, OIL COLORS
AND PENCIL ON PAPER PRESSED
ON WOOD, 80 X 80 cm*
Ευγενική παραχώρηση του
καλλιτέχνη / Courtesy of the artist

30

Μανώλης Αναστασιάκος

Γεννήθηκε το 1977 στην Αθήνα. Σπούδασε στη Σχολή Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Α.Π.Θ. από όπου αποφοίτησε το 2008. Έχει παρακολουθήσει επίσης μαθήματα Ξυλογλυπτικής (Λέσβος, 1995), Υαλουργίας (Κρήτη, 1996), Σκηνογραφίας (Αθήνα, 2001), Αγιογραφίας (Αθήνα, 2002), Σκηνοθεσίας (Σερβία, 2005) και Εικαστικής Ψυχοθεραπείας (2007). Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση με τίτλο "minimax" το 2008 στη γκαλερί Fizz, Αθήνα. Συμμετείχε σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και πολλές χώρες του εξωτερικού, έχοντας αποσπάσει βραβεία και επαίνους. Έχει επιμεληθεί εκθέσεις και φεστιβάλ νέων καλλιτεχνών. Έργα του βρίσκονται σε Μουσεία και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Μεταμφιεσμένο παρελθόν, επικίνδυνο μέλλον, 2012, λάδι και μολύβια σε χαρτί επικολλημένο σε ξύλο, 90.5 X 96 εκ.
DISGUISED PAST, DANGEROUS FUTURE, 2012, OIL COLORS AND PENCIL ON PAPER PRESSED ON WOOD, 90.5 X 96 cm

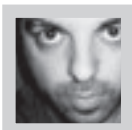
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη / Courtesy of the artist

Manolis Anastasakos

Born in 1977 in Athens. Studied at the School of Visual and Applied Arts of the Aristotle University of Thessaloniki, from which he graduated in 2008. He has also attended courses in Woodcarving (Lesvos, 1995), Glass-making (Crete, 1996), Stage Design (Athens, 2001), Icon-painting (Athens, 2002), Stage Direction (Serbia, 2005), and Art Psychotherapy (2007). Anastasakos held his first personal exhibition, entitled 'minimax', in 2008 at the Fizz Gallery, Athens. He has taken part in group exhibitions in Greece and in many countries abroad, where he has won prizes and commendations. He has curated exhibitions and festivals for young artists. Works by Anastasakos are to be found in museums and in many private collections. He lives and works in Athens.

Νίκος Ασλανίδης

Γεννήθηκε το 1980 στα Γιαννιτσά. Σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. στο εργαστήριο του Γιάννη Φωκά, από όπου αποφοίτησε το 2004. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση το 2013 στη γκαλερί Donopoulos International Fine Arts, Θεσσαλονίκη. Έχει παρουσιάσει το έργο του σε πολλές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό και απέσπασε τιμητικές διακρίσεις. Ζει και εργάζεται στην Θεσσαλονίκη.

Nikos Aslanidis

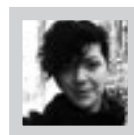
Born in 1980 in Yannitsa. Studied painting at the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki in the studio of Yannis Fokas, from which he graduated in 2004. Aslanidis held his first personal exhibition in 2013 at the Donopoulos International Fine Arts Gallery, Thessaloniki. He has presented his work in many exhibitions in Greece and abroad and been awarded distinctions. He lives and works in Thessaloniki.

Ευφροσύνη Αστερή

Γεννήθηκε στο Αίγιο το 1980. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας, στο εργαστήριο του Γιάννη Ψυχοπαίδη από όπου αποφοίτησε το 2007. Παρουσίασε για πρώτη φορά τη δουλειά της στη γκαλερί K-art, Αθήνα, το 2009 στην έκθεση "Storytellings". Ακολούθησε το 2012 η έκθεσή της "Αποκοπή Αυτοτέλειας" όπου παρουσίασε ένα μόνο έργο, μικτής τεχνικής σε χαρτί, μήκους δέκα μέτρων, προσκαλώντας τον φιλότεχνο θεατή να επιλέξει και να αποχωρήσει μέρη του έργου. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και στο Αίγιο.

Efrosini Asteri

Born in Aighio in 1980. Studied painting at the Athens School of Fine Arts, in the studio of Yiannis Psychopedis, from which she graduated in 2007. Asteri exhibited her work for the first time at the K-art Gallery in Athens in 2009 in the 'Storytellings' exhibition. This was followed in 2012 by the 'Cut-off of Independence' exhibition, in which she showed only one work, of mixed technique on paper, ten metres in length, with the invitation to art-lovers to choose and detach parts of the work. She lives and works in Athens and Aighio.

Γιάννης Βαρελάς

Γεννήθηκε το 1977 στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας (1998-2003) και στο Royal College of Arts, Λονδίνο, (2004-2006). Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση με τίτλο "Καρηκομόωντες" το 2003 στη Γκαλερί 7, Αθήνα.

Ακολούθησαν μέχρι σήμερα δέκα ατομικές και περισσότερες από σαράντα ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και πολλές χώρες στο εξωτερικό. Συμμετείχε σε Διεθνείς Συναντήσεις Τέχνης και με το έργο του έχουν ασχοληθεί διεθνούς κύρους θεωρητικοί της τέχνης και επιμελητές.

Στις πρόσφατες εκθέσεις του συμπεριλαμβάνονται: Cairo Biennial (2010), DESTE Price 2011, Palais de Tokyo, Παρίσι (2012, 2013), Saatchi Gallery, Λονδίνο (2013). Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και Βιέννη.

Ο Γιάννης Βαρελάς εκπροσωπείται από την γκαλερί The Breeder, Αθήνα, Μονακό.

Yiannis Varelas

Born in 1977 in Athens. Studied painting at the Athens School of Fine Arts (1998 - 2003) and at the Royal College of Arts, London (2004 - 2006). He held his first personal exhibition, under the title 'Karekomöontes' in 2003 at Gallery 7, Athens.

This has been followed, up to the present, by ten personal and more than 40 group exhibitions in Greece and in many countries abroad. He has taken part in international art meetings, and his work has been the subject of art theoreticians and curators of international standing. Included among his recent exhibitions are those at: the Cairo Biennial (2010), DESTE Price 2011, Palais de Tokyo, Paris (2012, 2013), Saatchi Gallery, London (2013). He lives and works in Athens and Vienna. Yiannis Varelas is represented by The Breeder Gallery, Athens, Monaco.

Αλεξία Καραβέλα

Γεννήθηκε στην Αθήνα όπου ζει και εργάζεται. Είναι απόφοιτος του τμήματος Πλαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (αποφ. 2008). Από το 2009 ασχολείται κυρίως με τη ζωγραφική με μαρκαδόρους. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά της σε εκθέσεις στην Ελλάδα, Σερβία, Ισπανία και Γερμανία.

Alexia Karavela

Born in Athens, where she lives and works. Karavela is a graduate of the Department of Plastic Arts and Sciences of Art of the University of Ioannina (graduated 2008). Since 2009, she has been engaged chiefly in painting with marker pens. She has presented her work in exhibitions in Greece, Serbia, Spain, and Germany.

Γυμναστήριο υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας, 2013, μαρκαδόροι σε γκρι χαρτόνι, 70 X 100 εκ.
AT THE NATIONAL BANK EMPLOYEES GYM, 2013, MARKERS ON GREY CARDBOARD, 70 X 100 cm
Ευγενική παραχώρηση Συλλογής Κώστα Παπανικολάου
/ Courtesy of Kostas Papanicolaou Collection

Στέλιος Καραμανώλης

Γεννήθηκε το 1977 στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (2002-2003), στην ΑΣΚΤ της Αθήνας (2004-2008) και στο Πανεπιστήμιο Hildesheim της Γερμανίας (2006-2007, Erasmus).

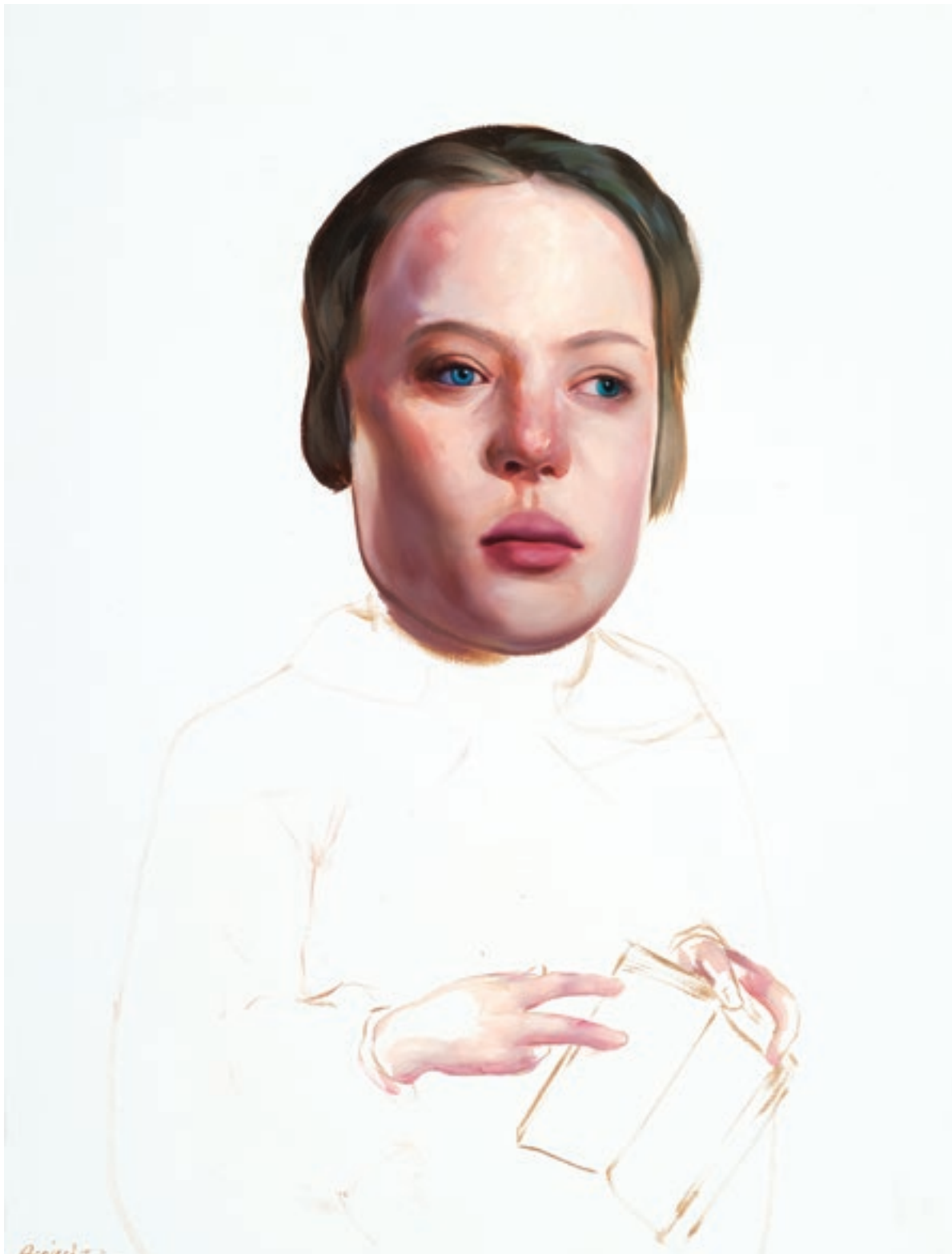
Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση το 2009 στη γκαλερί Πότνια Θηρών, Αθήνα. Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, μεταξύ των οποίων Kappatos Rooms 2010, Remap 2011, 3η Μπιενάλε της Αθήνας (2011). Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Stelios Karamanolis

Born in 1977 in Athens. Studied painting at the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki (2002 - 2003), at the Athens School of Fine Arts (2004 - 2008), and at the University of Hildesheim, Germany (2006 - 2007, Erasmus). He held his first personal exhibition in 2009 at the Potnia Theron Gallery, Athens. Karamanolis has taken part in exhibitions in Greece and abroad, including at the Kappatos Rooms 2010, Remap 2011, 3rd Athens Biennale (2011). He lives and works in Athens.

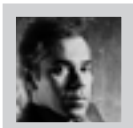

Άτιτλο, 2012, ακρυλικά, λάδι σε καμβά, 69 X 49 εκ.

UNTITLED, 2012, ACRYLIC, OIL ON CANVAS, 69 X 49 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου / Courtesy of Vogiatzoglou Art Space Collection

42

Θεόφιλος Κατσιπάνος

Γεννήθηκε στο Αγρίνιο το 1975. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας στο εργαστήριο της Ρένας Παπασπύρου, από όπου αποφοίτησε με άριστα το 2001. Το 1999 συμμετείχε στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα Erasmus με εξάμηνη παραμονή στην Ισπανία. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση με τίτλο "Have a Look" στη Γκαλερί 7, Αθήνα το 2005. Μέχρι σήμερα έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε πενήντα εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έργα του βρίσκονται σε Μουσεία και αξιόλογες ιδιωτικές συλλογές. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Άμαξα, 2011, ακρυλικά, λάδι σε καμβά, 110 X 140 εκ.

CARRIAGE, 2011, ACRYLIC, OIL ON CANVAS, 110 X 140 cm

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη / Courtesy of the artist

Theophilos Katsipanos

Born in Athens in 1975. Studied painting at the Athens School of Fine Arts in the studio of Rena Papaspyrou, from which he graduated with first-class honours. In 1999, Katsipanos took part in the Erasmus programme, involving a six-month stay in Spain. He held his first personal exhibition, entitled 'Have a Look', at Gallery 7, Athens, in 2005. Up to the present, he has presented his work in 50 exhibitions in Greece and abroad. His works are to be found in museums and notable private collections. He lives and works in Athens.

Άπλο, 2010, μελάνι σε χαρτί, 70 X 50 εκ.
UNTITLED, 2010, INK ON PAPER, 70 X 50 cm
Ευγενική παραχώρηση Συλλογή
Αναστάσιου Βαζακόπουλου
/ Courtesy of Anastasios Vazakopoulos Collection

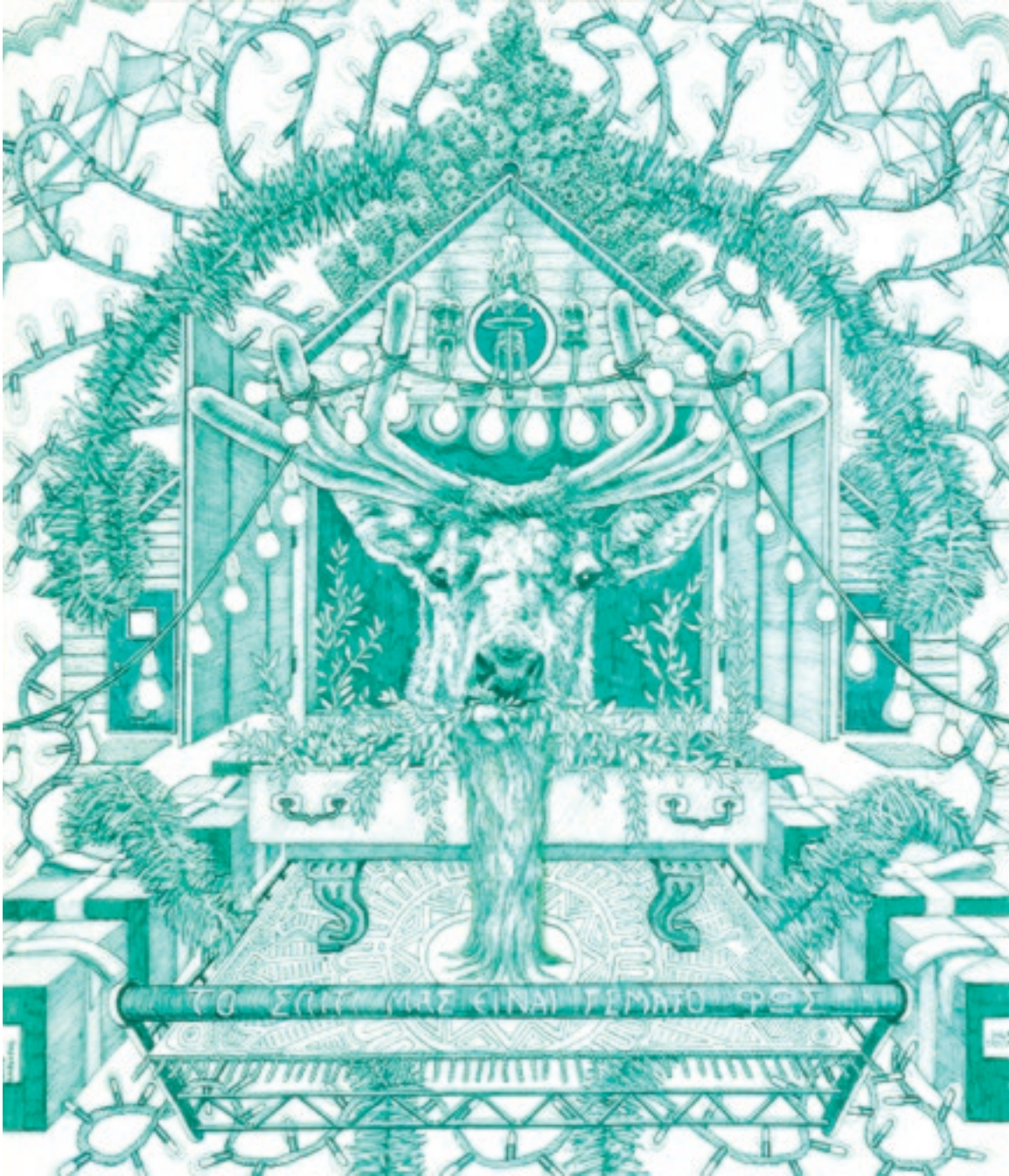
Νίκος Αλεξίου: THE AND, 2011, μελάνι σε χαρτί, 31 X 41 εκ.
NIKOS ALEXIOU: THE AND, 2011, INK ON PAPER, 31 X 41 cm
Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Χρίστου Χριστοφί
/ Courtesy of Christos Christofis Collection

44

Ηλίας Καφούρος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας στο εργαστήριο της Ρένας Παπασπύρου, από όπου αποφοίτησε το 2004. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση με τίτλο "Description Fails" το 2008 στη γκαλερί K-art, Αθήνα. Το έργο του έχει παρουσιαστεί σε πολλές εκθέσεις, καθώς και Διεθνείς Συναντήσεις Τέχνης στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Το σπίτι μας είναι γεμάτο φως, 2010, μελάνι σε χαρτί, 31 X 27 εκ.
OUR HOUSE IS FULL OF LIGHT, 2010, INK ON PAPER, 31 X 27 cm
Ιδιωτική Συλλογή / Private collection

Elias Kafouros

Born in Athens in 1978. Studied painting at the Athens School of Fine Arts in the studio of Rena Papaspyrou, from which he graduated in 2004. He held his first personal exhibition, entitled 'Description Fails', in 2008 at the K-art Gallery, Athens. His work has been presented in many exhibitions, as well as at international art meetings in Greece and abroad. He lives and works in Athens.

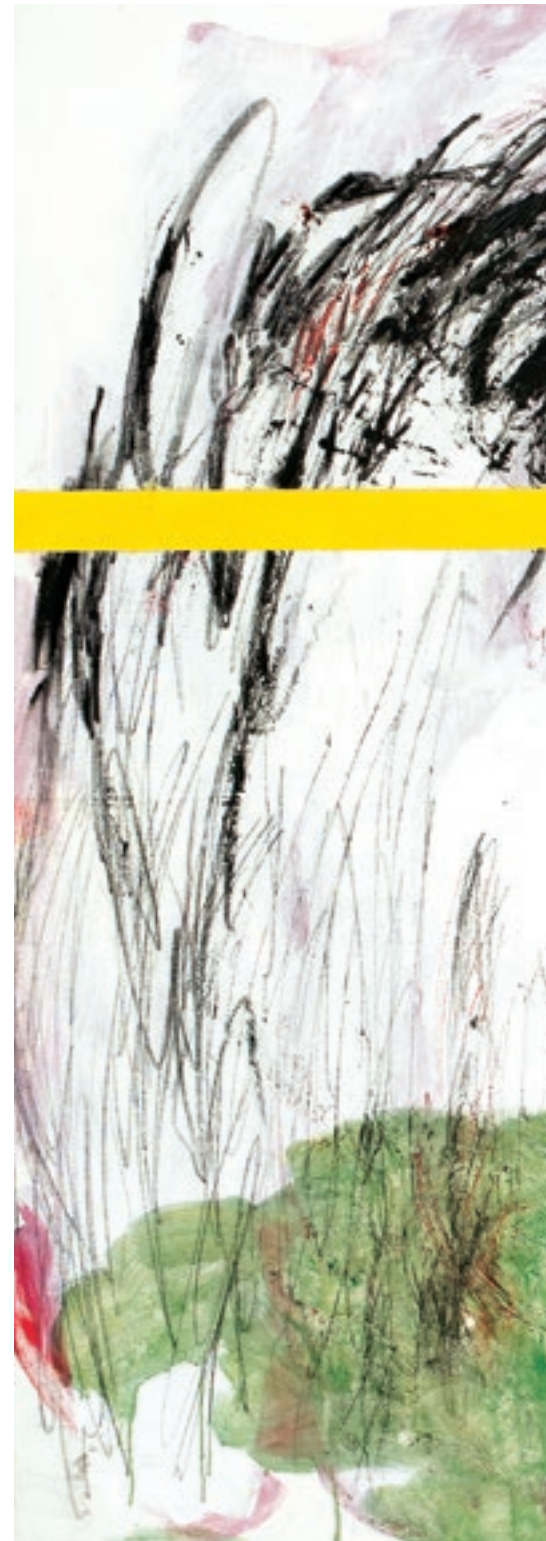
Γιώργος Κόντης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1981. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας στο εργαστήριο του Γιάννη Ψυχοπαίδη, από όπου αποφοίτησε το 2009. Το 2006 φοίτησε στην Akademie der Bildenden Kunste του Μονάχου (πρόγραμμα Erasmus) και στη συνέχεια παρακολούθησε μαθήματα σαν ακροατής στο Universität der Kunst του Βερολίνου. Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στην AKV St.Joost στην Breda της Ολλανδίας. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση το 2010 στη γκαλερί Kaplanon 5, Αθήνα. Ζει και εργάζεται στην Ολλανδία.

Yorgos Kontis

Born in Athens in 1981. Studied painting at the Athens School of Fine Arts in the studio of Yiannis Psychopedis, from which he graduated in 2009. In 2006, Kontis studied at the Akademie der Bildenden Kunst in Munich (Erasmus programme) and then attended courses as an auditor at the Universität der Kunst in Berlin. He continued his postgraduate studies at the AKV St Joost in Breda, in the Netherlands. He held his first personal exhibition in 2010 at the Kaplanon 5 Gallery, Athens. He lives and works in the Netherlands.

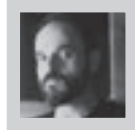

Άτιτλο (Cy Twombly series), 2012, μεικτή τεχνική σε καμβά, 130 X 190 εκ.
UNTITLED (CY TWOMBLY SERIES), 2012, MIXED MEDIA ON CANVAS, 130 X 190 cm
Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου
/ Courtesy of Vogiatzoglou Art Space Collection

Αντώνης Κοσμαδάκης

Γεννήθηκε στην Κρήτη το 1978. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Σεβίλλης, στην ΑΣΚΤ της Αθήνας (αποφ. 2003) και στο San Francisco State University, ΗΠΑ (αποφ. 2007).

Τιμήθηκε με υποτροφίες του Ιδρύματος Ωνάση και του Ιδρύματος Fulbright. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση το 2010 στη γκαλερί K-art, Αθήνα. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Κύπρο και ΗΠΑ. Ζει και εργάζεται στην Κρήτη.

Antonis Kosmadakis

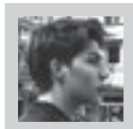
Born in Crete in 1978. Studied painting at the Seville School of Fine Arts, the School of Fine Arts of Athens (graduated 2003), and San Francisco State University, USA (graduated 2007). Kosmadakis was awarded scholarships by the Onassis Foundation and the Fulbright Foundation. He held his first personal exhibition in 2010 at the K-art Gallery, Athens. He has taken part in many group exhibitions in Greece, Cyprus, and the USA. He lives and works in Crete.

Raisin Battle, 2010, ακρυλικό σε ξύλο, 130 X 130 εκ.
RAISIN BATTLE, 2010, ACRYLIC ON WOOD, 130 X 130 cm
Ευγενική παραχώρηση Γκαλερί Καπλανών 5 / Courtesy of Caplanon 5 Gallery

Μαρία Κριαρά

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το 1982. Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Α.Π.Θ. (αποφ. 2010), όπου συνεχίζει μεταπτυχιακές σπουδές (PhD). Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική της έκθεση το 2011 στο Dynamo Project Space, Θεσσαλονίκη. Το 2006 συμμετείχε στην 10η Διεθνή Έκθεση Αρχιτεκτονικής, Μπιενάλε Βενετίας. Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (2007) και στο Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (2009) της Θεσσαλονίκης, καθώς και σε εκθέσεις στη Γερμανία και Γαλλία. Ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη.

Μαρία Κριαρά

Born in Irakleio, Crete, in 1982. Studied architecture at the Aristotle University of Thessaloniki (graduated 2010), where she continued her studies at postgraduate level (PhD). She held her first personal exhibition in 2011 at the Dynamo Project Space, Thessaloniki. In 2006, Kriara took part in the 10th International Architecture Exhibition, Venice Biennale. She has taken part in exhibitions at the Macedonian Museum of Contemporary Art (2007) and at the State Museum of Contemporary Art (2009) in Thessaloniki, as well as in exhibitions in Germany and France. She lives and works in Thessaloniki.

Άπλο, Σχέδιο σε χαρτί, 80 X 120 εκ.
UNTITLED, DRAWING ON PAPER, 80 X 120 cm
Ευγενική παραχώρηση CAN Christina Androulidaki Gallery
/ Courtesy of CAN Christina Androulidaki Gallery

Ο Κος Βογιατζόγλου, 2012, μεικτή τεχνική σε ξύλο, 67 X 57 εκ.

MR. VOGIATZOGLU, 2012, MIXED MEDIA ON WOOD, 67 X 57 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου

/ Courtesy of Vogiatzoglou Art Space Collection

52

Αλέκος Κυραρίνης

Γεννήθηκε το 1976 στην Αθήνα και μεγάλωσε στην Τήνο από όπου και κατάγεται. Εργάστηκε με τον μαρμαρογλύπτη πατέρα του Πάννη Κυραρίνη από έντεκα ετών μέχρι και την εισαγωγή του στην ΑΣΚΤ της Αθήνας το 1997, όπου σπούδασε ζωγραφική στο εργαστήριο του Πάννη Ψυχοπαίδη. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση στη γκαλερί Έκφραση - Πάννα Γραματοπούλου, Αθήνα. Με την ατομική του έκθεση εγκαινιάστηκε το 2013 η Πινακοθήκη Γ.Ν. Βογιατζόγλου. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Άνω, 2010, μεικτή τεχνική σε μουσαμά, 155 X 88 εκ.

ABOVE, 2010, MIXED MEDIA ON CANVAS, 155 X 88 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου

/ Courtesy of Vogiatzoglou Art Space Collection

Alekos Kyrarinis

Born in 1976 in Athens and grew up on Tinos, the island from which his family originates. Kyrarinis worked with his marble-carver father, Yannis, from the age of 11 until he entered the Athens School of Fine Arts in 1997, where he studied painting in the studio of Yiannis Psychopedis. He held his first personal exhibition at the Ekfrasi - Yianna Grammatopoulou Gallery, Athens. The Vogiatzoglou Art Space was inaugurated with his personal exhibition in 2013. He lives and works in Athens.

Άπλο, 2013, μεικτή τεχνική σε ξύλο, 50 X 50 εκ.

UNTITLED, 2013, MIXED MEDIA ON WOOD, 50 X 50 cm

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη / Courtesy of the artist

54

Τάσος Μπαμπατζιάς

Γεννήθηκε το 1978 στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας με δάσκαλο τον Άγγελο Αντωνόπουλο, από όπου αποφοίτησε το 2005. Παράλληλα ασχολήθηκε με την performance. Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις και έχει παρουσιάσει performances. Τα τελευταία χρόνια ζει και εργάζεται στο χωριό του στη Θεσσαλία.

Άπιπλο, 2013, μεικτή τεχνική σε ξύλο, 75 X 68 εκ.

UNTITLED, 2013, MIXED MEDIA ON WOOD, 75 X 68 cm

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη / Courtesy of the artist

Tasos Babatzias

Born in 1978 in Athens. Studied painting at the Athens School of Fine Arts with Angelos Antonopoulos as his teacher, graduating in 2005. At the same time, he was involved with performance. Babatzias has taken part in group exhibitions and has presented performances. In recent years he has lived and worked in his village in Thessaly.

Catherine Deneuve, 2007, λάδι σε καμβά , 24 X 16 εκ.
CATHERINE DENEUVE, 2007, OIL ON CANVAS, 24 X 16 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου / Courtesy of Vogiatzoglou Art Space Collection

56

Εμμανουήλ Μπιτσάκης

Γεν. 1974, Αθήνα, Ελλάδα. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Σπουδές: Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, Αθήνα. Βραβεία: BP Travel Award, National Portrait Gallery, Λονδίνο (2008). Μελλοντικές εκθέσεις: The Drawing Center, Νέα Υόρκη· Kalfayan Galleries, Αθήνα. Ατομικές εκθέσεις (επιλογή): BP Travel Award, National Portrait Gallery, Λονδίνο (2009). Ομαδικές εκθέσεις (επιλογή): Kalfayan Galleries, Αθήνα (2013)· Complesso del Vittoriano, Ρώμη· Ίδρυμα Κυδωνιέως, Άνδρος· Κέντρο Τέχνης Giorgio De Chirico, Βόλος (όλες, 2012). Ο Εμμανουήλ Μπιτσάκης εκπροσωπείται από τις Kalfayan Galleries, Αθήνα – Θεσσαλονίκη.

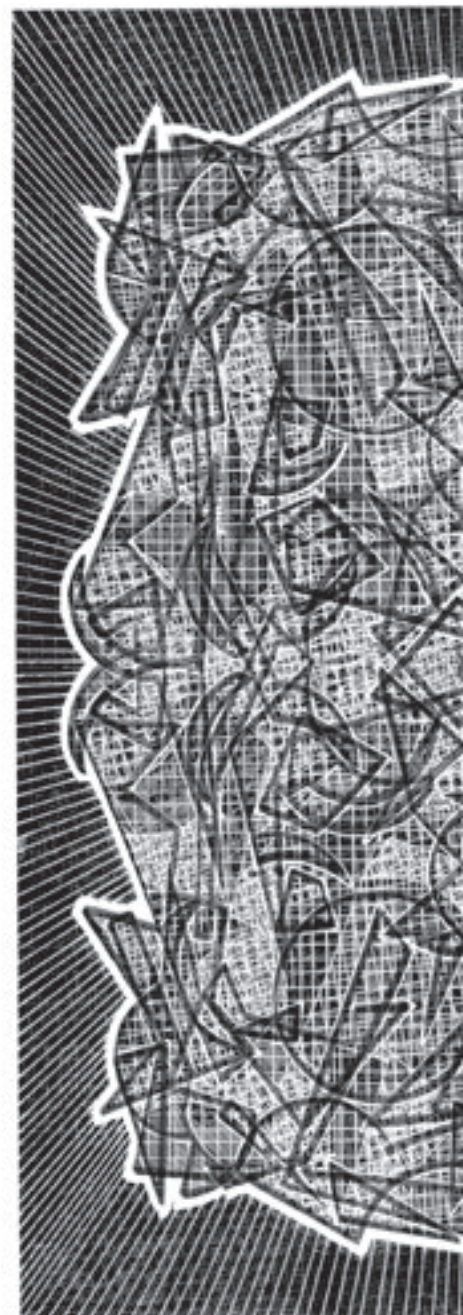
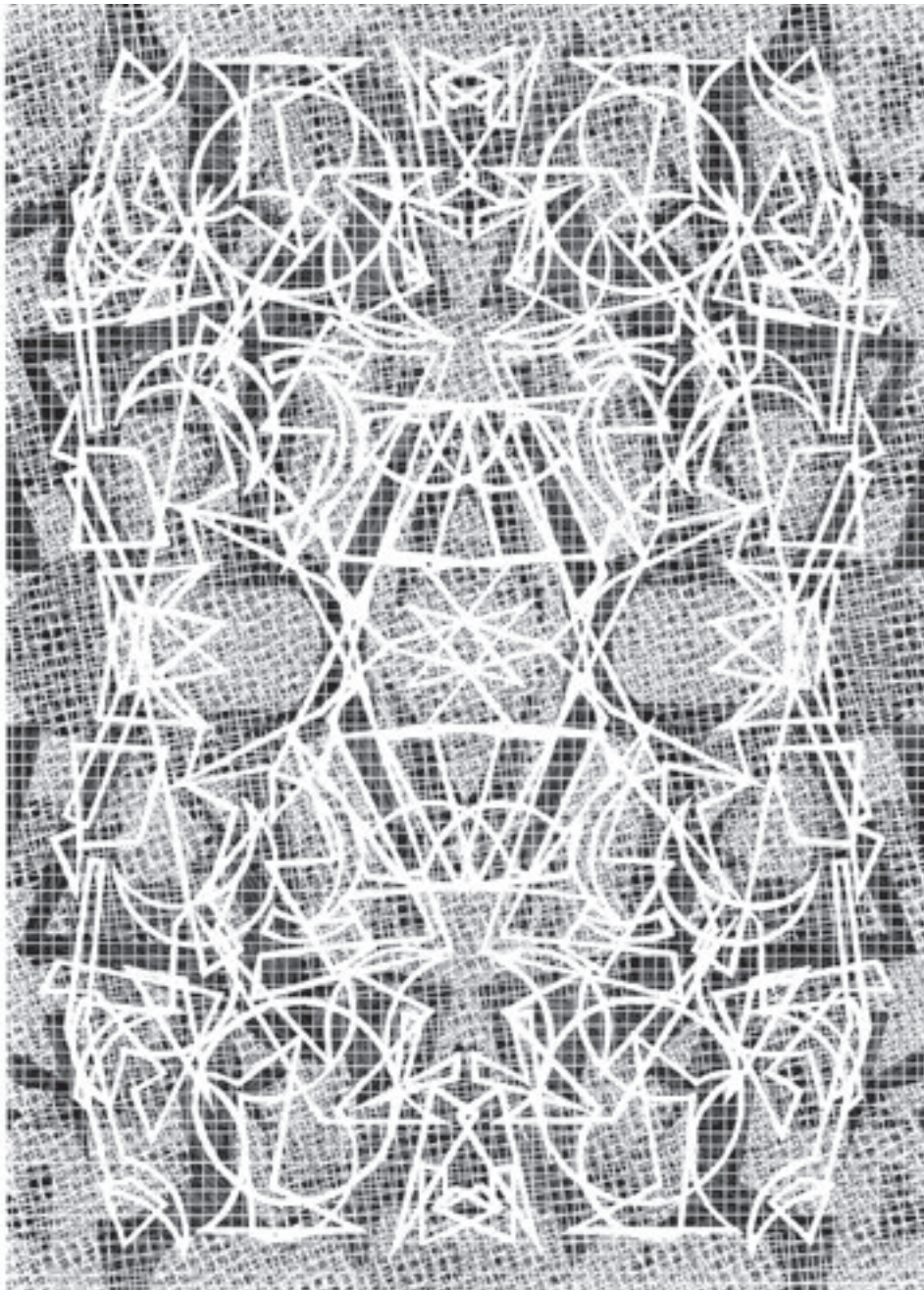
Πορτραίτο στο Ηράκλειο, 2000, λάδι σε καμβά, 18 X 29 εκ.

PORTRAIT IN HERAKLEION, 2000, OIL ON CANVAS, 18 X 29 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Χρίστου Χριστοφή / Courtesy of Christos Christofis Collection

Emmanouil Bitsakis

B. 1974, Athens, Greece. Lives and works in Athens. Education: School of Fine Arts, Athens. Awards: BP Travel Award, National Portrait Gallery, London (2008). Upcoming exhibitions: The Drawing Center, New York; Kalfayan Galleries, Athens. Solo exhibitions include: BP Travel Award, National Portrait Gallery, London (2009). Group exhibitions include: Kalfayan Galleries, Athens (2013); Complesso del Vittoriano, Rome; Kydoniefs Foundation, Andros; Giorgio De Chirico Art Centre, Volos (all 2012). Emmanouil Bitsakis is represented by Kalfayan Galleries, Athens – Thessaloniki.

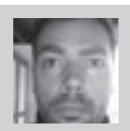

Άπτιλο, 2013, μελάνι σε χαρτί, 70 X 50 εκ.

UNTITLED, 2013, INK ON PAPER, 70 X 50 cm

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη / Courtesy of the artist

58

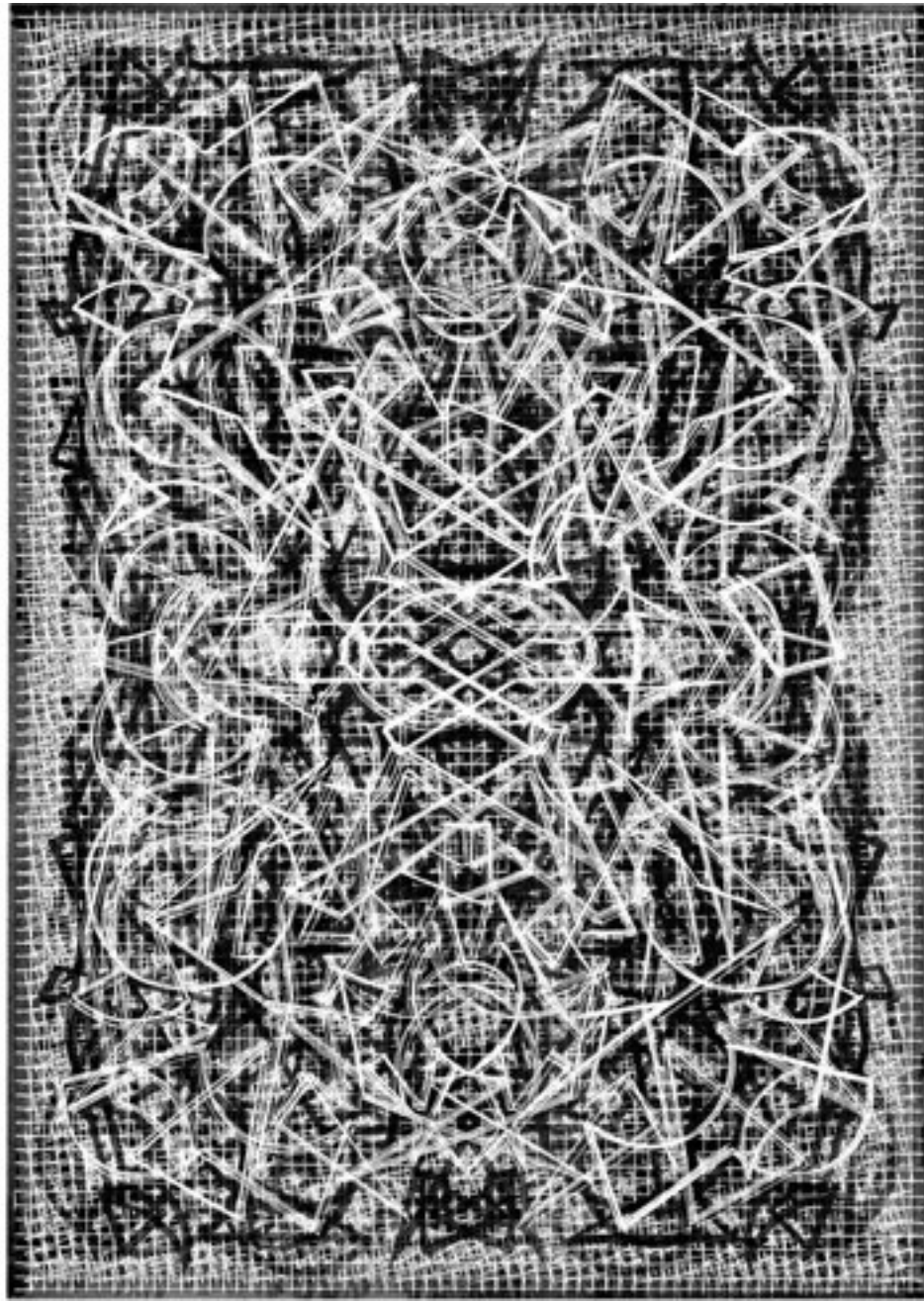

Μάρτιν Ντόνεφ

Γεννήθηκε στη Σόφια της Βουλγαρίας το 1979. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας με καθηγητές τους Γιάννη Ψυχοπαίδη και Μάριο Σπηλιόπουλο, από όπου αποφοίτησε το 2007. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση με τίτλο "Samadhi in the City" το 2010 στη γκαλερί K-art, Αθήνα. Έχει λάβει μέρος στην Art-Athina το 2010 και 2011 και σε αρκετές ομαδικές εκθέσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Άπτιλο, 2013, μελάνι σε χαρτί, 70 X 50 εκ.
UNTITLED, 2013, INK ON PAPER, 70 X 50 cm
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη /
Courtesy of the artist

Άπτιλο, 2013, μελάνι σε χαρτί, 70 X 50 εκ.
UNTITLED, 2013, INK ON PAPER, 70 X 50 cm
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη /
Courtesy of the artist

Martin Donef

Born in Sofia, Bulgaria, in 1979. Studied painting at the Athens School of Fine Arts with Yiannis Psychopedis and Marios Spiliopoulos as his teachers; he graduated in 2007. He held his first personal exhibition - entitled 'Samadhi in the City' - in 2010 at the K-art Gallery, Athens. He took part in Art-Athina in 2010 and 2011 and in a number of group exhibitions in Athens and Thessaloniki. He lives and works in Athens.

Φανή Πανταζίδου

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1971. Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Α.Π.Θ. και ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας στο εργαστήριο του Δημήτρη Σακελλίωνα, από όπου αποφοίτησε το 2006. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική της έκθεση το 2009 στη γκαλερί Νέες Μορφές, Αθήνα. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Fani Pantazidou

Born in Athens in 1971. Studied architecture at the Aristotle University of Thessaloniki and painting at the Athens School of Fine Arts in the studio of Dimitris Sakellionas, graduating in 2006. She held her first personal exhibition in 2009 at the Nees Morfes Gallery, Athens. She has taken part in group exhibitions in Greece and abroad. She lives and works in Athens.

Πάνος Παπαδόπουλος

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1975.
Σπούδασε ζωγραφική στην Akademie der Bildenden στη Βιέννη από όπου αποφοίτησε το 1999. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση το 1996 στη Βιέννη. Ακολούθησαν περισσότερες από τριάντα εκθέσεις στην Αυστρία, Γερμανία, Ελλάδα, Βουλγαρία, Γαλλία και Η.Π.Α. Το 2013 του ανατέθει η δημιουργία τοιχογραφίας μεγάλων διαστάσεων στο Palais Weihburggasse στη Βιέννη. Είναι συνιδρυτής και μέλος της DaDa Da Academy. Ζει και εργάζεται στη Βιέννη και Αθήνα.

Panos Papadopoulos

Born in Athens in 1975. Studied painting at the Akademie der Bildenden in Vienna, from which he graduated in 1999. Papadopoulos held his first personal exhibition in 1996 in Vienna. This was followed by more than 30 exhibitions in Austria, Germany, Greece, Bulgaria, France, and the USA. In 2013, he was commissioned to create a large-dimension wall-painting in the Palais Weihburggasse in Vienna. He is a co-founder and member of the DaDa Da Academy. He lives and works in Vienna and Athens.

Αχιλλέας Πιστώνης

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1980. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας στο εργαστήριο του Τριαντάφυλλου Πατρασκίδη από όπου αποφοίτησε το 2006 με άριστα. Παρακολούθησε επίσης το εργαστήριο σκηνογραφίας του Γιώργου Ζιάκα. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση το 2012 στη γκαλερί Thanassis Frissiras, Αθήνα. Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις στο Μουσείο Φρουσίρα και στο Ίδρυμα Π. & Μ. Κυδωνιέως, Άνδρος. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Achilleas Pistonis

Born in Athens in 1980. Studied painting at the Athens School of Fine Arts in the studio of Triantaphyllos Patraskidis, from which he graduated in 2006 with first-class honours. He also attended the stage design studio of George Ziakas. Pistonis held his first personal exhibition in 2012 at the Thanassis Frissiras Gallery, Athens. He has also taken part in exhibitions at the Frissiras Museum and the P. & M. Kydoniefs Foundation, Andros. He lives and works in Athens.

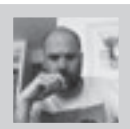

Επιστροφή στην αποδιοργάνωση, Το κέντημα, 2013, μεικτή τεχνική σε χαρτί, 45.5 X 61 εκ.
BACK TO THE DESORGANISATION, EMBROIDERY, 2013, MIXED MEDIA ON PAPER, 45.5 X 61 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου / Courtesy of Vogiatzoglou Art Space Collection

66

Στέφανος Ρόκος

Γεννήθηκε το 1977 στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας με καθηγητή τον Τριαντάφυλλο. Πατρασκίδη, παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα χαρακτηριστικής στο εργαστήριο του Γιώργου Μήλιου (αποφ. 2000) και μαθήματα λιθογραφίας στο Παρίσι (Erasmus, 1999). Συνέχισε μεταπτυχιακές σπουδές στο Wimbledon School of Art του Λονδίνου (αποφ. 2002). Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση το 2001 στη γκαλερί Αγκάθι, Αθήνα. Ακολούθησαν δέκα ακόμη ατομικές εκθέσεις και πολλές ομαδικές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Συμμετείχε στην Art Athina (2007, 2008, 2013). Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Επιστροφή στην αποδιοργάνωση A day in life, 2013, μεικτή τεχνική σε χαρτί, 45.5 X 61 εκ.

BACK TO THE DESORGANISATION, A DAY IN LIFE, 2013, MIXED MEDIA ON PAPER, 45.5 X 61 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου / Courtesy of Vogiatzoglou Art Space Collection

Stefanos Rokos

Born in 1977 in Athens. Studied painting at the Athens School of Fine Arts with Triantaphyllos Patraskidis as his teacher; in parallel, he attended courses in engraving in the studio of George Milios (graduated 2000) and in lithography in Paris (Erasmus, 1999). He continued with postgraduate studies at the Wimbledon School of Art in London (graduated 2002). He held his first personal exhibition in 2001 at the Agathi Gallery, Athens. This was followed by a further ten personal and many group exhibitions in Greece and abroad. He has taken part in Art Athina (2007, 2008, 2013). He lives and works in Athens.

Ο Ονειροπόλος, 2013, Ακρυλικά σε καμβά, 70 X 60 εκ.

THE DREAMER, 2013, ACRYLIC ON CANVAS, 70 X 60 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου / Courtesy of Vogiatzoglou Art Space Collection

68

Βασίλης Σελιμάς

Γεννήθηκε στο Αγρίνιο το 1983. Σπούδασε ζωγραφική στην Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, από όπου αποφοίτησε το 2008. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση με τίτλο "Νοσταλγοί" το 2013 στη γκαλερί Thanassis Frissiras, Αθήνα. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό μεταξύ των οποίων στο Μουσείο Φρυσιρά και στο Ίδρυμα Π&Μ Κυδωνιέως, Άνδρος. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Το ταξίδι του κυρίου Ι. μετά την βροχή, 2014, ακρυλικά σε καμβά, 150 x150 εκ.

THE JOURNEY OF MR I. AFTER THE RAIN, 2014, ACRYLICS ON CANVAS, 150 X 150 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου / Courtesy of Vogiatzoglou Art Space Collection

Vasilis Selimas

Born in Agrinio in 1983. Studied painting at the School of Fine Arts of the Aristotle University of Thessaloniki, from which he graduated in 2008. He held his first personal exhibition, entitled 'Nostalgj' in 2013 at the Thanassis Frissiras Gallery, Athens. Selimas has taken part in group exhibitions in Greece and abroad, including those at the Frissiras Museum and the P&M Kydoniefs Foundation, Andros. He lives and works in Athens.

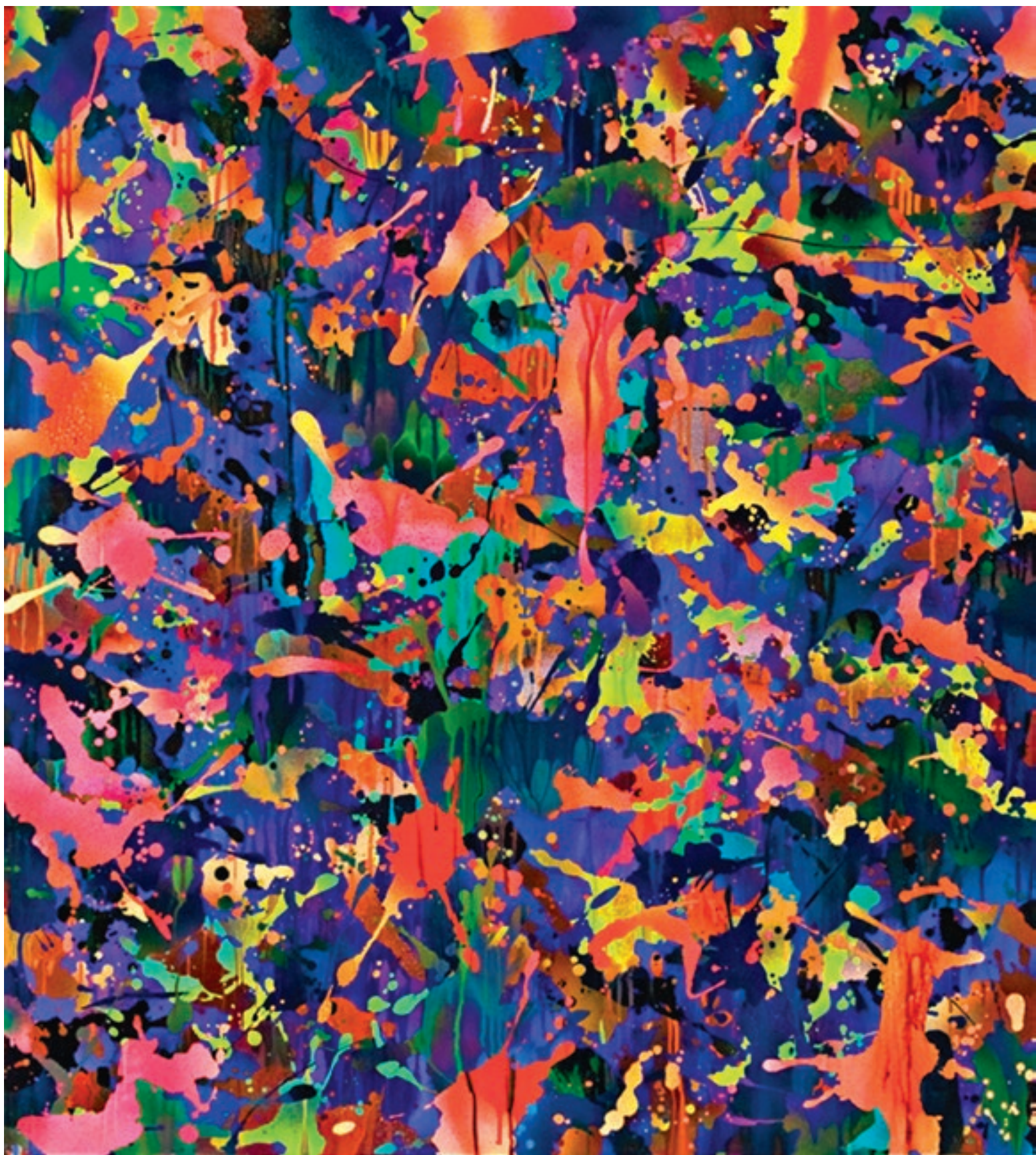
Γιώργος Σταμκόπουλος

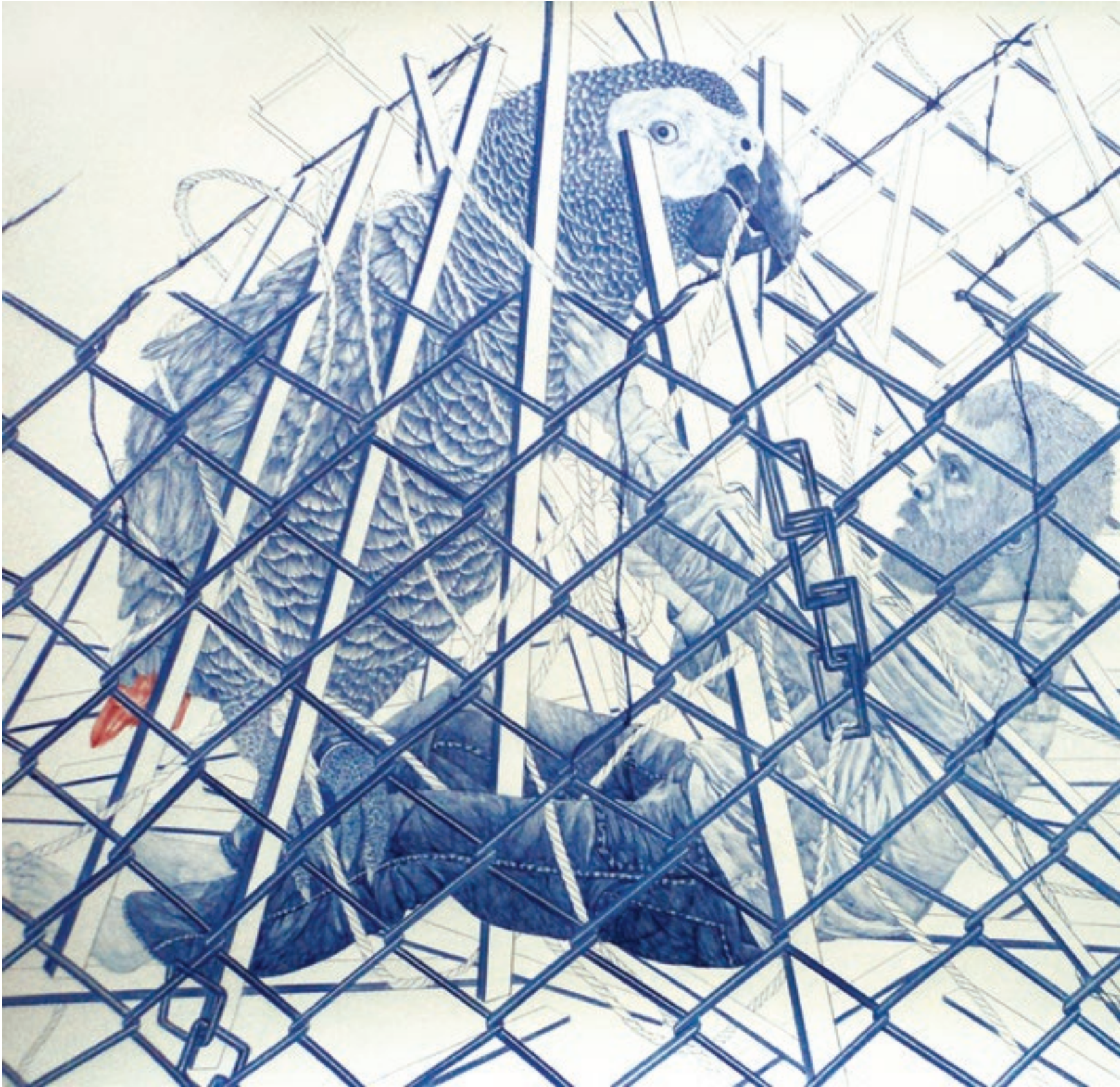
Γεννήθηκε στην Κατερίνη το 1983. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας (αποφ. 2008) και στο Universitat der Kunste στο Βερολίνο. Τιμήθηκε με υποτροφίες Erasmus (Βερολίνο, 2006) και Ιδρύματος Ωνάση (Βερολίνο, 2010) και με το Βραβείο XXIX Certamen de Minicadros, Museo de Calzado, Αλικάντε, Ισπανία. Πραγματοποίησε την πρώτη ατομική του έκθεση στη Μπολόνια της Ιταλίας. Συμμετείχε σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, μεταξύ των οποίων η Arte Fiera Bologna (2012), Berlin Biennale (2012), Art Athina (2013), Remap (2013). Ζει και εργάζεται στο Βερολίνο.

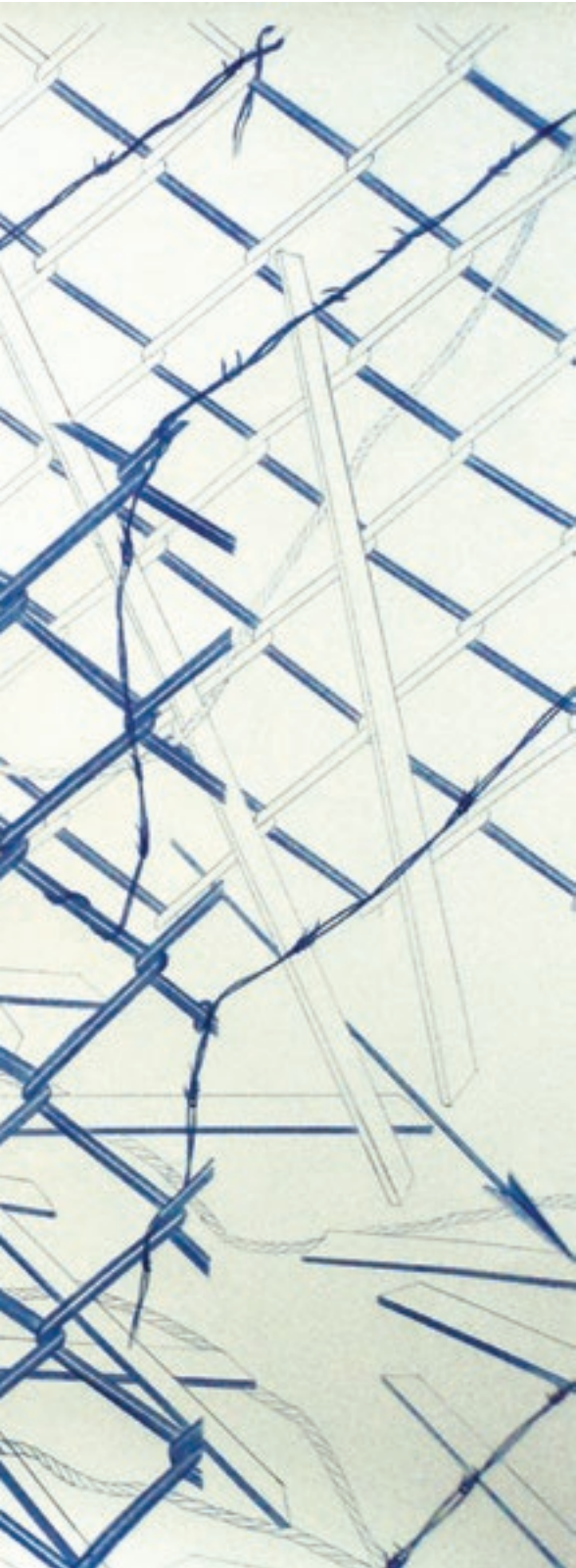

Yorgos Stamkopoulos

Born in Katerini in 1983. Studied painting at the Athens School of Fine Arts (graduated 2008) and at the Universitat der Kunste in Berlin. He was awarded Erasmus (Berlin, 2006) and Onassis Foundation (Berlin, 2010) scholarships and the XXIX Certamen de Minicadros prize, Museo de Calzado, Alicante, Spain. He held his first personal exhibition in Bologna, Italy. Stamkopoulos has taken part in many group exhibitions in Greece and abroad, including those at the Arte Fiera Bologna (2012), Berlin Biennale (2012), Art Athina (2013), and Remap (2013). He lives and works in Berlin.

Δημήτρης Τάταρης

Γεν. 1975, Κρήτη, Ελλάδα. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.
Σπουδές: Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, Αθήνα× Πανεπιστήμιο του Middlesex, Λονδίνο. Ατομικές εκθέσεις: Kalfayan Galleries, Αθήνα (2014)× Kalfayan Galleries, Θεσσαλονίκη (2013)× K-Art Gallery, Αθήνα (2011 & 2008). Ομαδικές εκθέσεις (επιλογή): Kalfayan Galleries, Αθήνα (2013)× Re-culture, Πάτρα× Ίδρυμα Κυδωνιέως, Άνδρος (όλες, 2012)× 50-1 Gallery, Λεμεσός× National Museum of Fine Arts, Βαλέτα× Museum of Arts, Cluj-Napoca× Μουσείο Φρουσίρα, Αθήνα (όλες, 2011). Ο Δημήτρης Τάταρης εκπροσωπείται από τις Kalfayan Galleries, Αθήνα – Θεσσαλονίκη.

Dimitris Tataris

B. 1975, Crete, Greece. Lives and works in Athens. Education: School of Fine Arts, Athens; Middlesex University, London. Solo shows: Kalfayan Galleries, Athens (2014); Kalfayan Galleries, Thessaloniki (2013); K-Art Gallery, Athens (2011 & 2008). Group shows include: Kalfayan Galleries, Athens (2013); Re-culture, Patras; Kydoniefs Foundation, Andros (all 2012); 50-1 Gallery, Limassol; National Museum of Fine Arts, Valeta; Museum of Arts, Cluj-Napoca; Frissiras Museum, Athens (all 2011). Dimitris Tataris is represented by Kalfayan Galleries, Athens – Thessaloniki.

LOPLOP, 2011, μελάνι σε χαρτί, 119.5 X 153 εκ.

LOPLOP, 2011, INK ON PAPER, 119.5 X 153 cm

Ευγενική παραχώρηση των Kalfayan Galleries, Αθήνα-Θεσσαλονίκη
/ Courtesy Kalfayan Galleries, Athens-Thessaloniki

Άτιτλο, 2013, λάδι σε καμβά, 80 X 80 εκ.
UNTITLED, 2013, OIL ON CANVAS, 80 X 80 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου / Courtesy of Vogiatzoglou Art Space

74

Μιχάλης Τσακουντής

Γεννήθηκε το 1975. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας (αποφ. 2005) και συνέχισε τις σπουδές του στο Central Saint Martin's College του Λονδίνου (αποφ. 2006). Έχει παρουσιάσει το έργο του σε πολλές εκθέσεις στην Ελλάδα, Αγγλία, Ιταλία και Η.Π.Α.

Άτιτλο, 2013, λάδι σε καμβά, 80 X 80 εκ.

UNTITLED, 2013, OIL ON CANVAS, 80 X 80 cm

Ευγενική παραχώρηση Συλλογή Πινακοθήκης Βογιατζόγλου / Courtesy of Vogiatzoglou Art Space

Michail Tzakountis

He was born in 1975. He studied painting at the Athens School of Fine Arts from which he graduated in 2005 and kept on studying at Central Saint Martin's College, London (grad. 2006). He has presented his work on many exhibitions in Greece, England, Italy and elsewhere.

Άπλο, 2013, ακρυλικό σε νοβοπάν, 121 X 86 εκ.

UNTITLED, 2013 ACRYLICS ON PLYWOOD, 121 X 86 cm

Ευγενική παραχώρηση CAN Christina Androulidaki Gallery
/ Courtesy of CAN Christina Androulidaki Gallery

76

Παύλος Τσάκωνας

Γεννήθηκε το 1983 στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην ΑΣΚΤ της Αθήνας στο εργαστήριο της Ρένας Παπασπύρου και Μάριου Σπηλιόπουλου και γλυπτική στο εργαστήριο του Νίκου Τρανού, από όπου αποφοίτησε το 2008. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε περισσότερες από είκοσι εκθέσεις. Το 2010 συμμετείχε στο πρόγραμμα της ΑΣΚΤ "Painting on blind sides of buildings". Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Αιπίλο, 2013, ακρυλικό
σε νοβοπάν, 191 X 65 εκ.

*UNTITLED, 2013, ACRYLICS ON
PLYWOOD, 191 X 65 cm*

Ευγενική παραχώρηση CAN
Christina Androulidaki Gallery
/ Courtesy of CAN Christina
Androulidaki Gallery

Pavlos Tsakonas

Born in 1983 in Athens. Studied painting at the Athens School of Fine Arts in the studio of Rena Papaspyrou and Marios Spiliopoulos and sculpture in the studio of Nikos Tranos, from which he graduated in 2008. He has presented his work in more than 20 exhibitions. In 2010, he took part in the 'Painting on blind sides of buildings' of the Athens School of Fine Arts. He lives and works in Athens.

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ Γ. Ν. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΘΕΡΜΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ
ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΕΚΤΕΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ
ΒΑΖΑΚΟΠΟΥΛΟ ΚΑ ΟΡΕΣΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ
ΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΕΧΝΗΣ THE BREEDER
GALLERY, ΑΘΗΝΑ, ΜΟΝΑΚΟ
KALFAYAN GALLERIES, ΑΘΗΝΑ-
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,
ΓΚΑΛΕΡΙ CAN KRISTINA
ANDROULIDAKI, ΑΘΗΝΑ,
ΓΚΑΛΕΡΙ ΚΑΠΛΑΝΩΝ 5, ΑΘΗΝΑ
TSATSIS ART PROJECT, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΣΗΜΕΡΑ, Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΔΟΘΗΚΕ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΟΜΩΝΥΜΗΣ
ΕΚΘΕΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΤΟΝ
ΑΠΡΙΛΙΟ 2014 ΣΕ 700 ΑΝΤΙΤΥΠΑ.

ΕΚΘΕΣΗ
ΣΥΝ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΕΛΕΝΗ ΚΥΠΡΑΙΟΥ
& ΧΡΙΣΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ: ΧΡΙΣΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ
& ΕΛΕΝΗ ΚΥΠΡΑΙΟΥ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 12 ΜΑΙΟΥ - 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΚΕΙΜΕΝΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ,
ΧΡΙΣΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ, ΕΛΕΝΗ ΚΥΠΡΑΙΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ: GEOFFREY COX
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ:
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΡΓΥΡΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΗ:
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΔΟΥΛΓΕΡΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: *PICA.GR*
(ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΗΣ
& ΜΠΑΜΠΗΣ ΜΕΛΙΚΙΔΗΣ)
ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
IDEODYNAMIC

WARMEST THANKS BY THE
VOGIATZOGLU ART SPACE
TO ALL THE ARTISTS
TO THE COLLECTORS ANASTASIOS
VAZAKOPOULOS AND ORESTIS
GEORGIADIS
TO THE ART GALLERIES THE BREEDER
GALLERY, ATHENS, MONACO,
KALFAYAN GALLERIES, ATHENS-
THESSALONIKI,
CAN KRISTINA ANDROULIDAKI GALLERY,
ATHENS, KAPLANON 5 GALLERY, ATHENS
TSATSIS ART PROJECT, THESSALONIKI

THE CATALOGUE *PAINTING TODAY*
WAS PUBLISHED IN APRIL 2014
ON THE OCCASION OF THE EXHIBITION
AT THE VOGIATZOGLU ART SPACE
IN 700 COPIES.

EXHIBITION
CO - CURATING: ELENI KIPREOU
& CHRISTOS CHRISTOFIS
COORDINATION: CHRISTOS CHRISTOFIS
& ELENI KIPREOU
DURATION: MAY 12 - JULY 12, 2014

CATALOGUE
TEXTS: GEORGE N. VOGIATZOGLU,
CHRISTOS CHRISTOFIS,
ELENI KIPREOU
EDITING: VOGIATZOGLU ART SPACE
TRANSLATION: GEOFFREY COX
SECRETARIAT: KATERINA ARGYROU
PHOTOGRAPHS:
CHRISTOFOROS DOULGERIS
ARTISTIC LAYOUT: *PICA.GR*
(YIANNIS SPANOUDIS & BABIS MELIKIDIS)
PRINTED: IDEODYNAMIC

Με την υποστήριξη / with the support of VOGIATZOGLU ARCHITECTS & ENGINEERS
www.vvae.gr

78

Πινακοθήκη Γιώργου Ν. Βογιατζόγλου
Ελ. Βενιζέλου 63, Νέα Ιωνία, 14231 Αττική
T. + 30 210 27 10 472
F. + 30 210 27 12 653
E. info@vogiatzogloucollection.gr
W. <http://www.vogiatzogloucollection.gr>

Facebook: Πινακοθήκη Γιώργου Ν. Βογιατζόγλου
Twitter: @Vogiatzoglou_Co
YouTube: Pinakothiki Vogiatzoglou
Tumblr: VOGIATZOGLU-ART-SPACE
Linkedin: VOGIATZOGLU ART SPACE
Skype: Pinakothiki Vogiatzoglou

PAINTING TODAY

VOGIATZOGLOU ART SPACE